

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

30. ČÍSLO / XVIII. ROČNÍK

10 Kč • 0,40 €

1. SRPNA 2010

Z obsahu:

Nezastupitelné poslání kněze

Z rozhovoru Benedikta XVI.
s kněžími při vigílii
na Mezinárodním setkání
kněží 10. června 2010
na náměstí Svatého Petra
- strana 2 -

Obdivuhodná cena mše svaté

- strana 4 -

Příprava na mši svatou

P. Dolindo Ruotolo
- strana 5 -

Blahoslavený Vilmos Apor

Dom Antoine Marie
Beauchef OSB
- strana 6 -

Jak dále v liturgii?

Rozhovor s kardinálem
Antoniem Cañizaresem,
prefektem Kongregace pro
bohoslužbu a posvátný řád
- strana 7 -

Věřící křesťan nemůže být svobodným zednářem

Rozhovor s Burkhardtem
Gorissenem
- strana 7 -

Ježíšovo srdce světu (9)

- Malá duše

Consolata Betrone

P. Lorenzo Sales - četba
na pokračování
- strana 10 -

„Blázne (pošetilče), ještě této noci budeš muset odevzdat svou duši a čím bude to, co jsi nashromáždil?“ (Lk 12,20)

Nezastupitelné poslání kněze

Z rozhovoru Svatého otce Benedikta XVI. s kněžími při vigílii na Mezinárodním setkání kněží 10. června 2010 na náměstí Svatého Petra.

Svatý otče, jsem don José Eduardo Oliviera y Silva a přicházím z Ameriky, přesněji řečeno z Brazílie. Větší část nás zde přítomných je zapojena v přímé pastorační ve farnosti, dnes však jako faráři několika farností velmi rozlehlých. S nejlepší vůlí se snažíme pečovat o potřeby velmi smíšené společnosti, nikoliv zcela křesťanské, ale pozorujeme, že naše

působení nestačí. Kudy se vydat? Kterým směrem?

Draží přátelé, především bych chtěl vyjádřit velkou radost, že jsou zde shromážděni kněží ze všech částí světa v radosti našeho povolání a naší připravenosti sloužit Pánu ze všech sil, a to v této naší době. Pokud jde o otázku: jsem si dobře vědom, že je dnes velmi obtížné být farářem,

a to především v oblastech s dávným křesťanstvím; farnosti, pastorační jednotky se stávají stále rozlehlejšími, je nemožné všechny poznat, je nemožné vykonat všechny činnosti, které se od nás jako farářů očekávají. A tak se zcela realisticky ptáme, kudy se vydat, jak jste řekl.

Ale chtěl bych především říct: vím, že je na světě mnoho

farářů, kteří vynakládají všechno své úsilí pro evangelizaci, pro přítomnost Pána a jeho svátosti, a těmto věrným farářům, kteří pracují ze všech sil svého života s velkým zápalem pro Krista, chtěl bych vyslovit v této chvíli velké „díky“. Řekl jsem, že není možné udělat všechno, co bychom chtěli, co by se asi mělo vykonat, protože naše síly jsou omezené a situace ve společnosti stále více rozrůzněná a více komplikovaná je velmi obtížná.

Především myslím, že je důležité, aby věřící měli možnost vidět, že tento kněz nedělá pouze „job“, hodiny zaměstnání, a pak má volno, žije si sám pro sebe, ale že je to muž zapálený pro Krista. Když věřící vidí, že je plný radosti z Pána, že v sobě nosí oheň Kristovy lásky, chápou, že není schopen udělat všechno, přijímají omezení a pomáhají svému faráři. A zvláště se jeví důležité toto: aby bylo možné vidět a pociťovat, že farář se skutečně cítí být povolán od Pána, je plný lásky k Pánu a ke svým. Pokud je tomu tak, lidé chápou a vidí, že není možno vykonat všechno. Tedy, být plný radosti z evangelia a z celého našeho života je první podmínkou.

Pak je třeba provádět výběr, mít priority, vidět, co je možné a co je nemožné. Řekl bych, že jsou tři základní priority, které známe, tři sloupy našeho kněžského života. První je Eucharistie, svátosti. Umožnit a zpřítomnit Eucharistii, především nedělní, pokud možno pro všechny, a slavit ji způsobem, který se stává reálným a viditelným aktem Pánovy lásky k nám. Pak hlásání slova ve všech dimenzích: od osobního dialogu až k homiliím. Třetí bod je „caritas“, láska Kristova: být přítomný pro trpící, pro maličké, pro děti, pro osoby s obtížemi, pro vyhoštěné na okraj společnosti; zpřítomňovat reálně lásku Dobrého pastýře. A pak, prioritou velmi důležitá, také osobní vztahy ke Kristu. V breviáři 4. listopadu

Pokračování na str. 12

Když se záhy po uchození moci rozhodli komunističtí vládcové zlikvidovat u nás takřka přes noc všechny řeholní společnosti, postihlo to samozřejmě i všechny církevní internáty a malé semináře. Tento násilný krok bylo třeba zdůvodnit před veřejností. Jak vítané bylo pro ony mocipány, kdyby mohli tehdy vyrukovat s celou sérií skandálů pohlavního zneužívání mladistvých, fyzického a psychického teroru a ponižování lidské důstojnosti, jejichž nepřehledné seznamy se v současné době vynořují stále jako houby po dešti. Svědectví o zneužitých a utlačovaných dětech by byly daleko výmluvnějším a pádnějším argumentem než vykonstruované případy spolupráce řeholníků s cizími mocnostmi nepřátelskými k lidově demokratickému zřízení. Mládež vychovávaná v církevních zařízeních jim zůstala na chvíli na krku, a pokud by v tehdejších církevních zařízeních panovala atmosféra bezpráví a násilí, jak se to dnes někde líčí, museli by chlapci komunistickou invazi vítat jako své osvobození.

Ale nic takového se tehdy neprojevovalo. Byl jsem sedm let chovancem a pak tři roky vychovatelem v církevní instituci salesiánů Dona Boska až do jejího nočního přepadení. Když se mocipáni

po více než čtyřiceti letech panování konečně poroučeli, to první, co jsme udělali, a pak v dalších letech opakovali, byly velké srazy všech několika set bývalých žáků i vychovatelů, kteří se toho dne dočkali. Byly to dny plné

Editorial

milých, radostných a vděčných vzpomínek na léta prožitá pod ochranným pláštěm Panny Marie Pomocnice a jejího věrného syna Dona Boska. Rok co rok se tyto, bohužel vymírající generace stále scházejí začátkem června na Svatém Hostýně a nevzpomínám si, že by se kdy dostaly na přetřes třeba jen náznaky nějakého skandálního případu z oněch let. (Těžko můžeme očekávat, že by novináři přišli za někým z nás a našich chovanců a dali si vyprávět o krásných letech prožitých v lásce a radosti v církevních výchovných zařízeních.)

Jisté to byl také plod výchovného systému Dona Boska, který jeho autor nazval výmluvně „preventivní“. To, co prosazuje moderní medicína, aby se nemocem především předcházelo, to uplatňoval turínský světec úspěšně ve výchově již před více než 150 lety. Nedat hříchu šanci. V atmosféře upřímné křesťanské radosti a promyšleného celodenního programu pro hříchy opravdu

nebylo místo, nezbyl pro něj čas ani příležitost. Hříchy nečistoty se líhnou především v zahrňavajících tůních smutné prázdnoty, osamělosti a nudy, při čemž místo radosti z bludného potěšení nezanechávají po sobě nakonec nic víc než kocovinu. Požehnaná křesťanská radost se rodí v srdcích z hluboce zakořeněného „spojení s Bohem“, z vědomého jako samozřejmého prožívání jeho přítomnosti a blízkosti. Jak velice na tomto požehnaném a nanejvýš obšťastňujícím vědomí Donu Boskovi záleželo, je zřejmé např. z toho, že si pro své chovance a pro svou rodinu vymohl u Svatého otce zvláštní nemalé odpustky za každou tzv. „střelnou modlitbu“, docela kratičké „pозdvižení mysli k Bohu“ (tolikrát, kolikrát). Nad takovým privilegiem by možná dnešní penitenciáři kroutili hlavou, ale svatý vychovatel i papež věděli velmi dobře, co dělají. Dveře do kaple byly od rána do večera nejfrekventovanější průchod v celé budově. Don Bosco to ve svém výchovném systému dotáhl tak daleko, že mu stačilo, aby na katedru položil svůj klobouk, a desítky živých kluků zachovaly po celou dobu jeho nepřítomnosti naprostou kázeň a mlčení. Je to kázeň nikoliv vynucená, ale kázeň hluboké uvědomělosti, přesvědčení a víry.

Pokračování na str. 13

Pravé bohatství

Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle

Mějte se na pozoru před chamtivostí.

Odebrat se v soustředěném zamyšlení alespoň na půl hodiny za Ježíšem, to není prostředek na ukrácení dlouhé chvíle. Ten nevelký zlomek času jednou za týden by sis však měl vždy najít, i když se ti zdá, že máš mnoho práce. *Co má člověk za všechno své namáhání a plahočení? Po všechny dny má jen starosti. Ani v noci si neodpočine jeho srdce.* Možná, že právě dnešní setkání ti pomůže podívat se na své neodbytné starosti novým pohledem. Možná, že právě v této chvíli vnitřního zastavení najdeš překvapující klíč k překonání obtíží, které mohou pramenit z toho, že některé věci si tě přespříliš podmanily. Vždyť sám Ježíš má největší zájem na tom, aby se tvé problémy vyřešily a abys získal tu nejskutečnější svobodu a nejpevnější jistotu. Vyprav se proto za Pánem.

Dnes tě nikoliv náhodou předešel jeden člověk, který hledá v Ježíši advokáta a žádá, aby mu dopomohl k nabytí majetku. Pán, který vyhověl tolika potřebným, tentokrát prosebníka veřejně odmítá. Dary, které Ježíš rozdává, když uzdravuje, odpouští hříchy a zahání zlé duchy, přivádějí obdarované zpět k Bohu. Má-li se však Pán stát jen prostředkem k uspokojení pozemských tužeb, byla by to cesta opačným směrem.

Ale ani tento žadatel neodejde s prázdnou. Dostane se mu poučení, které je velmi cenné i pro tebe. Všimni si navíc, že Pánova výstraha je dnes ještě aktuálnější než za onoho času.

Pro své podobnosti si božský Mistr zvolil tentokrát úspěšného podnikatele. Představuje nám člověka, kterému se podařilo obratem znásobit své jmění. Tento zbohatlík se cítí u cíle svých snah. Na dlouhé časy má zajištěno užívání života. Místo starostí, jak přijít k zisku, nastupují problémy, kam zisk uskladnit. Umiš si představit, kolik je dnes těch, kteří v takovém člověku vidí přímo nedostižný vzor?

Navzdory obecnému mínění označuje Pán jeho počínání za pouhé bláznovství. To, čím nadbytek člověka ohrožuje, je oslepující lesk bohatství, který navozuje klamný pocit nadměrného sebevědomí, jistoty a bezpečí. *I když má člověk nadbytek, není jeho život zajištěn tím, co má.* Ten, kdo všechnu svou jistotu vkládá do vědomí, že si může cokoli „koupit“, ztrácí zájem o styk s Bohem. Bůh opravdu neprodává ani nekupuje. Tržní myšlení je opakem

jeho myšlení. *Bůh je láska.*⁽¹⁾ Obchod nezná lásku a láska nezná obchod. Boží láska je však jediná skutečná, ovšem neprodejná hodnota a jistota. Je to bohatství, které neutrpí ani dlouhým odloučením, naopak, připravuje si tak dokonalé naplnění ve věčném spojení. Okamžik pozemského konce, ve kterém se překvapenému bohatci náhle zhroutí celý svět, naplní naopak člověka, který má svůj poklad u Boha, nekončící radostí z nejskutečnějšího bohatství.

Jestliže tě Pán takto varuje před *zlou žádostivostí a chamtivostí*, chce tě uchránit velkého nebezpečí, že bys na tom, co vlastníš, nebo co bys rád vlastnil, zakládal všechno své štěstí, velikost a jistotu. *Kdo chce být bohatý, upadá do osidel pokušení a mnoha nerozumných a škodlivých tužeb, které strhují lidi do záhuby.*⁽²⁾ Toto osidlo je osidlem ďáblovým. Vzpomeň si, že i Ježíše si chtěl Satan koupit a nabízel mu všechny poklady světa, ovšem za nemalou cenu, která je stále stejná: *...budeš-li se mi klanět*⁽³⁾. Ale jak vidíš, Pán zůstává po celý svůj pozemský život příkladem nejvyšší skromnosti a chudoby. Všelicos mu nepřátelé vyčítají, ale nikdy ne majetek či bohatství. Proto když posílal učedníky, aby šli hlásat Boží království jeho jménem, mohl jim říct: *Neberte si ani měšec, ani mošnu...*⁽⁴⁾ *Váš Otec přece ví, co potřebujete.*⁽⁵⁾

Jsi-li majetný, čeká tě nelehký úkol: *kupovat a užívat, jako bys nic neměl a nic neužíval*⁽⁶⁾. Ale máš také velkou šanci a současně povinnost: být obzvláště štedrý k těm, kteří jsou v nouzi a *nemají, čím odplatit*⁽⁷⁾. Naučíš se tak i uprostřed bohatství *usilovat o to, co pochází shůry, ne o to, co je na zemi.*

Jsi-li naopak chudý, netrap se pro to, že nemáš, co tak okázale vlastní ti druzí. Vždyť je daleko více toho, co máš a můžeš mít: máš k dispozici poklad, o který tě nepřipraví ani zloději, ani koroze, ani hospodářská krize: jsi přece milovaným **dítětem nejbohatšího a nejdobrotivějšího Otce**. *On je náš Bůh a my jsme lid, který pase, stádce vedené jeho rukou.*⁽⁸⁾

Rada apoštola Pavla, abys umrtvil všechno, co je v tvých údech pozemského, nezní zastarale jen v této společnosti blahobytu. Byla pro svět nepřijatelná i v dobách apoštolů. Stejně jako tehdy i dnes se důvěrně snoubí *chamtivost a zlá žádostivost se smilstvem a nečistotou*. Poděkuj svému Pánu, že tě chce všemožně uchránit před takovou *modloslužbou*.

Kéž byste dnes uposlechli jeho hlasu!⁽⁹⁾

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ 1 Jan 4,16; ⁽²⁾ 1 Tim 6,9; ⁽³⁾ Mt 4,9;

⁽⁴⁾ Lk 9,3; ⁽⁵⁾ Lk 12,30; ⁽⁶⁾ srov. 1 Kor 7,30n;

⁽⁷⁾ Lk 14,14; ⁽⁸⁾ resp. žalm 95; ⁽⁹⁾ tamt.

Liturgická čtení

1. čtení – Kaz 1,2; 2,21–23

Marnost nad marnost – pravi Kazatel – marnost nad marnost, všechno je marnost. Vždyť se stává, že někdo pracuje moudře, rozvážně a úspěšně, a nakonec to dá do vlastnictví jinému, kdo na tom nepracoval. I to je marnost a velké zlo. Co má člověk za všechno svoje namáhání a snahu, s níž se plahočí pod sluncem? Ano, po všechny dny má jen starosti; trápení je jeho zaměstnáním, ani v noci si jeho srdce neodpočine. I tohle je marnost.

2. čtení – Kol 3,1–5.9–11

Když jste s Kristem byli vzkříšeni, usilujte o to, co pochází shůry, kde je Kristus po Boží pravici. Na to myslte, co pochází shůry, ne na to, co je na zemi. Jste přece už mrtví a váš život je s Kristem skrytý v Bohu. Ale až se ukáže Kristus, váš život, potom se i vy s ním ukážete ve slávě. Umrtvěte proto všechno, co je ve vašich údech pozemského: smilství, nečistotu, chlípnost, zlou žádostivost a chamtivost, která je modloslužbou.

Neobelhávejte jeden druhého. Svléčte ze sebe člověka starého s jeho počínáním a oblečte člověka nového, který se obnovuje k správnému poznání, aby se podobal svému Stvořiteli. Tady už není Řek nebo Žid, obřezaný nebo neobřezaný, barbar, Skyta, otrok nebo člověk svobodný, ale všechno a ve všem je Kristus.

Evangelium – Lk 12,13–21

Někdo ze zástupu požádal Ježíše: „Mistře, řekni mému bratrovi, aby se rozdělil se mnou o dědictví!“ Odpověděl mu: „Člověče, kdo mě ustanovil nad vámi soudcem nebo rozhodčím?“ Potom jim řekl: „Dejte si pozor a chraňte se před každou chamtivostí. Neboť i když má někdo nadbytek, jeho život není zajištěn tím, co má.“

Pověděl jim toto podobenství: „Jednomu bohatému člověku se na poli hojně urodilo. Uvažoval tedy sám pro sebe: „Co udělám? Vždyť už nemám, kam svou úrodu uložit! Tohle udělám,“ řekl si, „strhnu své stodoly, vystavím větší a tam složím všechno své obilí i své zásoby. Pak si mohu říci: Máš velké zásoby na mnoho let. Klidně si žij, jez, pij, vesele hoduj!“

Bůh však mu řekl: „Blázne, ještě této noci budeš muset odevzdat svou duši a čím bude to, co jsi nashromáždil?“

Tak to dopadá s tím, kdo si hromadí poklady, ale není bohatý před Bohem.“

Obdivuhodná cena mše svaté

Mše svatá je reálné zpřítomnění Oběti na kříži: zadržuje Boží spravedlnost, vede církev a zachraňuje svět.

— ❧ —

Ve mši svaté je Ježíš Kristus, Bůh a Člověk naším přímluvcem, naším Knězem a naší Obětí. Jelikož je spolu Bůh a Člověk, jeho modlitby, jeho zásluhy, jeho oběti mají nekonečnou cenu.

— ❧ —

V modlitbě žádáme Boha o milosti, ve mši svaté ho nutíme, aby nám je dal. (sv. Filip Neri)

— ❧ —

Jedna mše svatá, které se zbožně účastníš za svého života, má pro tebe spasitelnější cenu než všechny mše sloužené za tebe po smrti.

JESTLIŽE TOMU VŠEMU VĚŘÍŠ,

měl by sis více vážit mše svaté, nevynechat ji nikdy z nedbalosti a účastnit se jí zbožně o všech svátečních dnech; postarej se, abys byl na mši svaté i ve všední dny, pokud právě nemůžeš, spoj se duchovně se všemi mšemi, které se ten den na světě slouží.

Židovské Velikonoce a oběť bílého beránka

Když se faraó v Egyptě zdráhal propustit židovský národ, Bůh řekl Mojžíšovi, aby každá rodina zabila beránka a požila ho celého, aby označili veřeje jeho krví a byli připraveni vydat se na cestu. Židé tak učinili v chvění a modlitbě a očekávali tajemný Boží zásah, který by faraonem pohnul. A hle, onu noc anděl vnikl do domů Egyptanů a pobil všechny prvorozené. Minul pouze ty domy, kde našel beránkovu krev. Tato krev vysvobodila Židy z otroctví. Po odchodu z Egypta slavili Židé každý rok výročí této velké události jako oné noci tak, že jedli beránka s nekvašenými chleby. Tento svátek se nazýval Pascha, tj. přechod, památka přechodu anděla zhoubece i jejich přechodu z otroctví ke svobodě.

Také Ježíš a apoštolové jakožto Židé slavili každoročně Paschu podle mojžíšského zákona. Ale během jejich poslední hostiny došlo k nové tajemné události. Ježíš vzal chléb a kalich s vínem, vzdal Bohu díky, po-

žehnal chléb a víno a podal apoštolům se slovy: „Vezměte a jezte z toho všichni. Toto je moje tělo, které se za vás vydává...; vezměte a pijte všichni, toto je kalich mé krve, která se prolévá za mnohé na odpuštění hříchů. Čiňte to na mou památku.“ Tak Ježíš ustanovil Nejsvětější svátost a kněžství. Několik hodin nato byl umučen a popraven. Ale třetího dne vstal oslaven z mrtvých.

Ježíš je nový velikonoční Beránek. Jeho Krev osvobodila lidstvo z otroctví Satana a hříchů.

Ježíšova smrt a zmrtvýchvstání je nová křesťanská Pascha.

„Čiňte to na mou památku,“ nařídil Ježíš apoštolům při Poslední večeři. A oni, první kněží, poslušně obnovovali slavení mše svaté, obnovovali jeho smrt a zmrtvýchvstání. Každý rok slavili Paschu, každý týden „den Páně“, den jeho zmrtvýchvstání.

Co je to mše svatá

Mše svatá je obnova proměnění chleba a vína, které Ježíš uskutečnil o prvním Zeleném čtvrtku, a obnova oběti, která se uskutečnila na kříži další den. Bossuet měl pravdu, když zvolal: „Pojďte, moje děti, protože každý den je Velký pátek, každý den se nad oltářem tyčí Kalvárie.“

Proměňování je okamžik velkého zázraku

Kněz opakuje gesta a slova, jak je pronesl Ježíš při Poslední

večeři: „Vezměte a jezte, toto je mé tělo, které se za vás vydává... vezměte a pijte, toto je krev, která se prolévá za vás na odpuštění hříchů.“

Hostie, nejdříve chléb, stává se Kristovým Tělem, i když si zachovává vzhled chleba. Víno se stává Krví, i když si zachovává zdání vína. Ale ten, kdo uskutečňuje tento zázrak, je sám Ježíš, který na slova kněze je na oltáři skutečně přítomen. Svou všemohoucností proměňuje chléb a víno ve své Tělo a Krev, a tak jako se obětoval na kříži, obětuje se Otcí na odpuštění našich hříchů.

Přítomnost neviditelná, ale skutečná

P. Matteo Crawley kázal v bazilice na Mont-Martre v Paříži rodinám o zasvěcení rodu Božskému Srdci. Jedna rodina, která si přála uskutečnit toto zasvěcení, stěžovala si na svého syna, který ztratil víru. P. Matteo řekl, že postačí, když dosáhnou toho, aby byl přítomen mši svaté. Mladý muž přišel.

Během mše svaté při proměňování spatřil místo P. Mattea na oltáři ukřižovaného Ježíše, který krvácí a prožívá smrtelný zápas. Toto vidění trvalo až do přijímání.

Ohromený mládenec šel po mši svaté k P. Matteovi a řekl:

„Otče, co jste to udělal?“

„Sloužil jsem mši svatou,“ odpověděl kněz.

„Ne! Jak jste poslal toho muže na kříž?“

P. Matteo ho požádal o bližší vysvětlení a pak řekl: „Synu, Pán ti dopřál milost, že jsi viděl to, čemu my pevně věříme: ve mši svaté se zpřítomňuje Ježíšova oběť na kříži.“

Celá církev kolem oltáře

Kolem oltáře se neviditelně shromažďuje celá církev: Bolestná Matka, andělé a svatí, kteří se klanějí Bohu skrytému v Eu-

charistii (triumfující církev), duše v očistci očekávající, že rosa božské Krve je očistí a osvobodí z muk (církev trpící) a všichni věřící (církev bojující), kteří se spolu s Kristem obětují Otcí. Ježíš se obětuje na oltáři a čeká na naši spoluúčast. Máme spojit naši oběť (utrpení, modlitby a dobré skutky) s jeho a doplnit tak, co chybí na plnosti jeho utrpení. To je zázrak mše svaté: spojuje nebe a zemi do jedné rodiny kolem Ježíše.

Mše svatá snáší na zem milosti

Blahoslavená Anna Maria Taigi měla toto vidění: děsné plameny obklopovaly zeměkouli, aby ji zničily. Svěťice zoufale volala: „Není už pro zemi žádná záchrana?“ A tu spatřila, jak sestupuje ukřižovaný Ježíš a před ním viděla na kolehou Bolestnou Matku. Plameny ihned zmizely. Anděl jí řekl: „Jen mše svatá a přímluvy Panny Marie udržují svět při životě.“ P. Pio říkával: „Země by vydržela spíše bez slunce než bez mše svaté.“

Mše svatá zhodnocuje naše modlitby, oběti a utrpení

Všechny tyto naše skutky mají samy o sobě jen lidskou hodnotu. Teprve když je spojíme s utrpením Ježíše Krista,

obětujeme je prostřednictvím Panny Marie, získávají svou nekonečnou cenu. Denně proto opakujeme tuto oběť: „*Božské Srdce Ježíšovo, obětují srdce Neposkvrněné Srdce Panny Marie, Matky církve, a ve spojení s eucharistickou obětí modlitby a skutky, radosti a utrpení tohoto dne na odčinění hříchů a za spásu všech lidí v milosti Ducha Svatého a k slávě nebeského Otce.*“

Poklad dne

Není nic většího a dražšího, co můžeme vykonat během dne, než účastnit se mše

svatě a přistoupit k svatému přijímání. Svätý Jeroným říká: „Pán nám dáva vše, oč při mši svatě prosíme, pokud to není škodlivé, ale dáva nám také to, na co ani nepomyslíme, ačkoliv je to pro nás nezbytné.“ Zdá se ti, že nemáš čas? Kdo si nenajde čas, aby zašel vyzvednout vysokou výhru? Žádná výhra nepřevyšuje jedinou mši svatou.

Žij svou mši svatou

Žít mši svatou znamená naplnit den tolika úkony ctností, obětí, modliteb a dobrých skutků, abychom je mohli obětovat při příští mši svatě spolu s Ježíšem. Když vychází z chrámu, mě by ses cítil jako bratr všech lidí, které bys chtěl pozdravit, a pomáhat jim duchovně a materiálně. Máš cítit, jak Ježíš pokračuje ve svém poslání a jde, aby hledal lidi, žehnal jim a přinášel spásu. Měl bys být pokorný a sladký jak Ježíš. Jen tak můžeš žít svou mši svatou a své křesťanství.

Spoj se se všemi mšemi

Každý den se slaví na světě kolem 350 000 mší svatých. Ve sváteční den dvojnásobek. Každou vteřinu můžeš být svým úmyslem přítomen na čtyřech mších. Chceš prosit o milost? Spoj se s Ježíšem na stovkách oltářů, kde oslavuje Nejsvětější Trojici i za tebe.

Chceš děkovat? Spoj se s Ježíšem, který právě vzdává díky svému Otci.

Tíží tě vina? Spoj se s Ježíšem, který v každém okamžiku odčiňuje hříchy tvé i všech lidí.

Snášíš utrpení? Spoj se s božským Veleknězem, který právě v tom okamžiku obětuje Otci tvou bolest spolu s bolestmi, které vytrpěl za celý život.

Tak se stane tvůj život ustavičnou mší a ve smrti se jen spojíš s Obětí, kterou za tebe ustavičně přináší Ježíš.

*Pramen: www.spadrepio.org/valore_messa.htm
Překlad -lš-*

Příprava na mši svatou

I.

Je nemožné slavit mši svatou a zakoušet její nesmírné sladkosti bez přípravy a velké usebranosti, bez vytrvalé jednoty duše s Bohem a konečně bez zajištění dokonalého mlčení všeho toho, co je pozemské. Nestačí pokleknout na několik okamžiků na malé klekátko v sakristii a přečíst si několik liturgických modliteb mezi lidmi, kteří přicházejí a odcházejí a stále brebentí. Nestačí ani setrvat několik okamžiků před Ježíšem. Je třeba mít duši usebranou, odloučenou od světa, soustředěnou v Bohu, ponořenou do hlubokých tajemství, která bude slavit, a žárlivou na drahocenné okamžiky, které předcházejí eucharistické Oběti.

Kněz nikdy nemá být tak odloučen od světa jako přede mši svatou, během jejího trvání a po ní. Nepatří už zemi, je zcela zaměstnán tím, co je Boží, je zcela oddán nejvyššímu dílu lásky: modlit se za lidi, dát na ně sestoupit dešti požehnání. Jestliže ze zabývá pozemskými věcmi, zůstane jimi poskvřen a zrazuje své velké poslání. I když výjimečně musí jednat s druhými, je naprosto nutné být při tom stručný a neztrácet vnitřní mlčení a pak se, tak říkajíc, pozvednout nad toto vyrušení a věnovat o to delší čas modlitbě.

Usebranost duše je totiž delikátní věc jako dýchací cesty. Stačí nežádoucí vnější průvan, aby způsobil nachlazení. Roztržitost, povrchnost, úkon zvědavosti, neúčinné slovo může být průvanem, který způsobí nachlazení duše, řekněme duchovní katar. Podobně jako při nachlazení dostaví se nechutenství pro nebeský pokrm, nachlazení nadpřirozeného dýchání, tíseň, bolestný kašel a jiné choroby.

Duše, která se vystaví průvanu světa, těla a ďábla, zakusí záhy mravní nerovnováhu a pocítí potíže duchovního

dechu. Postačí jí pouze skulina otevřená vůči věcem světa, aby se nachladila. Protože svět je vždy oblastí bouří a jeho proudy jsou vražedné. Stačí nachlazení horlivosti, a vznikne u kněze vyprahllost při slavení mše svatě. Stačí lehkomyšlnost, aby probudila vášně, a vášně je vždy hořečka, která vyčerpává, i když je jen jednoduchá. A co všechno vyvolá u kněze roztržitě chování, zahálčivé rozhovory, frivolní četba nebo hřích reptání: to působí nevyočitatelné škody, které dezorientují ducha a srdce při slavení mše svatě.

II.

Můj Ježíši, tyto úvahy dávají v mém srdci vzrůst nesmírné touze po usebranosti a mlčení v době, kdy se chystám k oltáři. Chci zapomenout na sebe samého a na všechno, co mi patří, a chci se soustředit v Tvém Božském Srdci a Srdci Maminky Marie; chci se osvobodit od smyslů a mít pohled jen pro samotného Boha.

Když se mě něco zeptají, odpovím jen nejstručnějšími slovy; když mám promluvit, udělám to co nejkratším způsobem a přemůžu satanovo pokušení. Chci setrvat v mlčení a uzavřít své srdce do dokonalé klauzury, abych už ani nebyl na této zemi.

P. Dolindo Ruotolo

Jdu umýt své ruce a cítím přitom potřebu očistit se, umýt nejen ruce, ale i duši, jako se umývá usazené oko, aby se rozjasnilo, protože ruce budou sloužit jediné Bohu a musí se umýt v mlčenlivém gestu modlitby.

Kladu na hlavu humerál jako obvazy, které mají spoutat v mlčení mé neúčinné myšlenky, oblékám albu a svatá roucha, abych zabránil svému životu komunikovat se světem. Izoluji se těmito rouchy od světa, abych naslouchal jen Božímu hlasu.

Mlčí přirozenost, mlčí vášně, je zapečetěno srdce. Čistota srdce a mlčení jsou jako bílé sněhové přikrývky; čistota je mlčenlivá jako bílé stráně pokryté sněhem. Čistota je mlčenlivá, protože svazuje každý pohyb, který ruší klid smyslů. Pláč a bolest obětovaná Bohu při vkládání manipulu dávají duši slavnostní mlčení v jednotě s Boží vůlí. Štola pečeti srdce jako velký kříž, aby tlouklo jen pro Boha. Ornát je plášť míru, je to Pánovo jho, přijaté s láskou duše, která v mlčení přijímá každý Boží příkaz v připravenosti uposlechnout.

Hle, jak jsem proměněn; jsem jako živý obraz usebranosti a mlčení. Nemám střevíce z plsti, hnědý plášť jako mlčení zobrazené básníkem: jsem celý čistý jako holubice, která se chystá vzlétnout k tichému nebi. Mám oči otevřené jen pro Boha, nemluví ani pohybem ruky, mlčím a odcházím k oltáři v naprostém mlčení.

(Z Nei raggi della grandezza e della vita sacerdotale, Neapol 1940, str. 238n)

Překlad -lš-

Blahoslavený Vilmos Apor

Vilmos Apor se narodil 1892 v Segesváru, v tehdy maďarském, nyní rumunském Sedmihradsku. Rodina měla devět dětí, Vilmos byl sedmý. Jeho otec, baron Apor, potomek slavného rodu a vynikající právník, se stal 1895 státním sekretářem císaře Františka Josefa a přestěhoval se se svou rodinou do Vídně. Zde však po třech letech zemřel ve věku 47 let. Malý Vilmos byl otřesen při pohledu na hořce plačící matku a řekl jí něžně: „Maminko, já se naučím hrát na housle a budu ti hrát tak pěkné věci, že na tatínka zapomeněš.“

Vdova vychovávala děti velmi přísně a kladla velký důraz na náboženskou výchovu. Vilmos navštěvoval jezuitskou školu. Již ve svém dětství zaslechl Boží hlas a zatoužil stát se knězem. Koncem roku 1909 ho přijal ho biskup do semináře v Györu. Získal u jezuitů doktorát teologie. 24. srpna 1915 přijal kněžské svěcení a stal se kaplanem v Gyule. Země se nacházela ve válce. Poslední válečné měsíce působil jako duchovní Červeného kříže na různých frontách. R. 1919 se vrátil do Gyuly a působil zde 25 let.

Nebyl vynikající kazatel, ale jeho hluboká víra působila na věřící přesvědčivě. Všechny si získal jako dobrotivý zpovědník. Jako mladý farář nastupoval v době krátké, ale kruté diktatury Bély Kuna. Místní revoluční rada vydala zákaz výuky náboženství. Vilmos zorganizoval před radnicí demonstraci a přinutil radu, aby zákaz odvolala. Brzy bylo město obsazeno rumunským vojskem. Aby zastrašilo obyvatelstvo, zajalo maďarské důstojníky jako rukojmí. Farář se vypravil až do Bukurešti, aby intervenoval u rumunské královny.

Vilmos se s nadšením angažoval za náboženskou a sociální obnovu a založil ve své farnos-

ti Katolickou akci. V roce 1922 uspořádal lidové misie a byl věřícím k dispozici až dlouho do noci. Jeho dobročinnost byla bezmezná. Dokázal rozdávat i vlastní nezbytnosti, jako svou obuv. Staral se o mladé, které nakazil svým nadšením, pečoval o postižené. Často sloužil mši svatou ve starobinci. Jeho zamilovaným projektem byl sirotčinec, který sám založil. Všechny tyto aktivity mu nijak nebránily v duchovním životě. Mnoho času trávil v kostele při modlitbě a každý rok vykonal ignaciánské exercicie.

V lednu 1941 ho Pius XII. jmenoval biskupem v Györu. Když zjistil, že kněží jeho diecéze se svému pastýři nedokážou svěřit, zval je sám k sobě a zavedl pro ně otevřenou polední tabuli. Jeho otcovská dobrotivost mu nebránila v tom, aby byl velmi náročný ve věci slavení mše svaté. Dbal také přísně na výchovu seminaristů. Věřící přijímal s neúnavnou trpělivostí a pomáhal jim všemi možnými prostředky. Neodmítal ani alkoholiky a notorické povaleče.

Vilmos Apor nastoupil na biskupský stolec uprostřed války. Po vstupu německých vojsk do Maďarska (19. března 1944) stala se maďarská města cílem častých spojeneckých náletů. Győr byl bombardován 25x. Biskup usiloval všemožně o to, aby těšil obyvatelstvo a pomáhal mu.

V červnu začaly deportace maďarských Židů do německých koncentračních táborů. Biskup Apor zajatcům všemožně pomáhal a posílal jim potraviny a oděv. Když mu jednou zakázali je navštívit, poslal do Berlína telegram samotnému Hitlerovi: „Nebeská příkázání platí i pro Vůdce: Přijde čas, kdy i on bude skládat ze svých činů účty před Bohem.“ Připomněl diktátorovi nevyhnutelnost posledního soudu, který rozhodne o věčném osudu každého člověka.

Biskup ukryl mnoho osob ve svém biskupském paláci a na půdě katedrály. Jedna z nich, kterou se nikdo v Györu neodvážil přijmout, popisovala později srdečné přijetí, jakého se jí dostalo, a angažovanost biskupa při hledání úkrytu v Budapešti.

V březnu 1945 dorazili k Györu Rusové. Ve městě se odehrávaly kruté pouliční boje.

28. března se zhroutila hořící věž katedrály a uvrhla celou budovu do plamenů. Biskup se uchýlil do své rezidence, která zůstala nepoškozena. V prostorném sklepě našla stovka žen útočiště před znásilněním.

Ve středu večer vtrhli první ozbrojení ruští vojáci do biskupské rezidence. Aby je upokojil, dal jim hodinky a jiné cenné předměty. Celou noc zůstal vzhůru. Příští den sloužil mši svatou ve sklepě. Přicházeli stále další plundrující vojáci. Domáhali se vstupu do sklepa. Jeden voják vyzýval druhá: „Pošli mu několik kulek do břicha!“ Vilmos se nehnul z místa. Další noc byla noc ze Zeleného čtvrtka na Velký pátek a biskup dále držel stráž. Věřícím ve sklepě pak četl pašije.

V pátek v 19 hodin se objevila skupina podnapilých vojáků pod vedením jednoho majora a žádali, aby jim vydal mladé ženy, které právě vařily bramborovou polévku pro chudé. Že je potřebuje na čištění brambor a drobné krejčovské práce. Biskup mu slíbil, že mu pošle starší ženy a muže. Major vytáhl pistoli, ale neodvážil se vystřelit. Biskup ho vytlačil ze sklepa, ale odtamtud se ozvaly výkřiky o pomoc. Bez ohledu na svou bezpečnost bránil biskup ženy před násilníky. Jeden z nich začal střílet. Biskup byl třikrát zasažen a jedna kulka ho trefila do břicha.

Na otázku, zda nemá bolesti, odpověděl: „Děkuji Ježíši, že mohu trpět na Velký pátek!“ Sa-

Blahoslavený Vilmos Apor

nitní vůz, který ho vezl do nemocnice, zadrželi a prohledávali ruští vojáci. Svítili mu baterkami do tváře, ale on jim žehnal.

Další den ho navštívil jeden kněz a sdělil mu, že ani jedna z žen, které se utekly do biskupského paláce, nebyla znásilněna. Biskup se usmíval radostí a mumlal: „Stálo to za tu námahu. Děkuji Bohu, že přijal moji oběť!“ Později bylo zjištěno, že všem osobám, za které biskup dobrovolně nasadil svůj život, se dostalo nebeské ochrany.

Na Hod Boží velikonoční přijal svatě přijímání, večer začal jeho krevní tlak klesat. Lékař konstatoval zánět pobřišnice. Umírající se vyzpovídal a obětoval svůj život jako smírnou oběť za svoji vlast. Zemřel v Pondělí velikonoční 2. dubna 1945.

9. listopadu 1997 ho Jan Pavel II. prohlásil za blahoslaveného: „Podle vzoru Dobrého pastýře, který dal svůj život za své ovce, prožil nový blahoslavený své vyznání ve velikonočním tajemství v první osobě až k nejvyšší oběti. K jeho vraždě došlo právě na Velký pátek. Byl zasažen právě, když hájil své stádo. Tak prožil v osobní zkušenosti Velikonoce jako mučedník. Kéž to povzbudí věřící, aby bez váhání celým svým životem následovali Krista. Každý pokřtěný je povolán ke svatosti!“

Z VISION 2000 - 3/ 2010
přeložil -lš-

Jak dále v liturgii?

Tři roky po vydání motu proprio *Summorum Pontificum* hodnotí vývoj v této oblasti prefekt Kongregace pro bohoslužbu a posvátný řád kardinál Antonio Cañizares:

Eminence, před třemi roky ve svém listě světovému episkopátu hodnotil Benedikt XVI. reakce na motu proprio ve spektru od přátelského přijetí až po tvrdou opozici. Změnilo se za tři roky něco v této oblasti?

Klima zůstalo v podstatě stejné. Myslím však, že se dalo do pohybu určité hnutí. Dnes mnozí lépe chápou, o co v tomto dokumentu vlastně jde. Vzrostlo pochopení pro liturgii i pro tradici církve. To nejen přispívá k lepšímu přijetí motu proprio, ale také obohacuje liturgickou obnovu a opět oživuje ducha liturgie.

Ve Francii se ve dvou seminářích vyučují oba rity. Jak se na to díváte?

Je jen jedna liturgie, proto obě formy římského ritu tvoří bez problému obsah tohoto vzdělávání. Vzhledem k hermeneutice a kontinuitě Misál Jana XXIII. nebyl ani zmrazen, ani odložen. K bohatství římských ritů patří i Misál Jana XXIII. a oba rity není možno stavět proti sobě.

Jaké prvky „mimořádného ritu“ je možno integrovat do „řádového ritu“?

Smysl pro tajemství a pro posvátno, a především smysl pro to, co znamená Boží svrchovanost. Jde o velikost Boha a velikost Božího tajemství. Člověk vlastně vždy zůstává nehoden účastnit se Božího daru liturgie. Musíme znovu uznat Boží právo – ius divinum, čím dříve, tím lépe.

Dnes se liturgie jeví jako něco, na co má člověk právo, a sám v ní jedná. To je odraz sekularizace v naší společnosti, zatímco jiné aspekty se zanedbávají. To vedlo k tomu, že se neprosadilo

to, co se od reformy II. vatikánského koncilu očekávalo.

Co doporučujete kněžím?

Kněží by se opět měli začít na mši svatou připravovat, jak to předpokládá mimořádný ritus. To se týká i potřeby kajicnosti a vědomí, že nejsme hodni slavit liturgii, ale blížíme se k slavení s důvěrou v Boží milosrdenství a odpuštění.

Poklad, na který nesmíme zapomínat, je obětování, jak to obsahují texty modliteb. V tom je vyjádřen hluboký postoj. Musíme ho zvnitřnit.

Ve svém dopise biskupům Svätý otec zdůrazňuje potřebu vnitřního smíření církve.

Co doporučujete mladým, kteří mají zájem o starou mši?

Mladé lidi je třeba vychovávat v duchu liturgie. Je třeba je vést ke klanění a k duchu tajemství. Je třeba jim zprostředkovat vzdávaní chvály a díky a vše, co slavení liturgie během staletí přineslo. Potřebujeme nové liturgické hnutí, jak tomu bylo v 19. a 20. století. Jde o liturgii jako takovou.

Jak je to možné uskutečnit?

Potřebujeme znovu uvedení do křesťanství. Uvedení do liturgie nespočívá v tom vědět něco o celebrování. Děti a mládež potřebují k důstojnému slavení liturgie, aby každý jednotlivec byl prostoupen Božím tajemstvím a vtažen do něho. Aktivní účast neznamená něco dělat, nýbrž přistoupit v tichosti ke vzdávání chvály, k naslouchání i k prosbám, jak to liturgie přináší. Musíme se otočit o 180 stupňů. Pastorační mládeže musí být především setkávání s živým Kristem v církvi. Kde je Kristus někým z minulosti, není možné vzdělávání ani aktivní účast. Dokud se neobnoví vědomí živého Krista, k žádné obnově nedojde.

Za Die Tagespost kladla otázky Regina Einigová

Věřící křesťan nemůže být svobodným zednářem

Rozhovor s Burkhardtem Gorissenem

Kdy jste vstoupil oficiálně do zednářské lóže?

Moje přijetí se uskutečnilo 22. ledna 1997 v Kolíně. Když jsem poprvé vstoupil do budovy lóže, ocitl jsem se v klubu starších pánů. Vyslechl jsem závaznou přednášku o Mozartově Kouzelné flétně.

Co Vás tehdy přimělo vstoupit do lóže?

Vedlo se mi jako mnohým v mé generaci. Jako dítě své doby byl jsem v zajetí věci tohoto světa. Slepě jsem sledoval celý řetěz otců ateismu, aniž bych je kriticky hodnotil. Je zajímavé, jak mnoho dnešních intelektuálů je v zajetí myšlenkových šablon a hájí přímo mesiánský nárok svých předsudků. Přitom jsem nebyl ateista, který prostě popírá Boha. Ostatně, přísně vzato, ateista není nevěřící, zpochybňuje sice existenci Boha, ale tím již jeho existenci uznává. Je vlastně hledačem Boha, i když v negativním smyslu. Ale nakonec vždy přiznává jeho existenci.

Jako hledající jsem tedy přišel až k svodným zednářům, kteří o sobě tvrdí, že Boha nepopírají. Ve „Starých povinnostech“, zákoníku svobodných zednářů, který napsal reverend James Anderson r. 1723, stojí: „Zednář je svým povoláním zavázán poslouchat mravní zákon, a jestliže správně chápe své umění, nebude ani slepý popírač Boha, ani náboženský horlitel.“

Zednáři o sobě říkají, že jsou „humanistický svaz přátelství“. To je však jen polopravda. Takové sdružení by nepotřebovalo žádné rituály. Rituály jsou zde proto, aby svobodné zednáře odlišovaly od jiných sdružení. Rotariáni, Lions a Amnesty International, ti všichni si do svého praporu napsali humanitu.

Burkhardt Gorissen

Jaké typy lidí jsou v lóžích? Goethe, Mozart, Lessing a mnoho jiných historických osobností byli zednáři. Mají dnešní zednáři ještě tak vysoké niveau, nebo jsou to spíše šosáci?

Myslím, že je třeba zásadně rozlišovat mezi historickým svobodným zednářstvím a tím dnešním. Dnes žijí zednáři ze své slavné minulosti.

Dnes, především v německém svobodném zednářství, jsou skuteční prominenti spíše bílé vrány. Když se dříve říkalo: „Jde kolem volnomyšlenkář“, nyní bychom mohli říct „Jde kolem omezenec“. Jsou to ve srovnání s dřívějším šosáci. Nicméně není možné je podceňovat, mají i nadále nemalý celosvětový vliv, a to negativní vliv na duši a ducha, jak jsem sám zakusil.

Samolibost a šosáctví najdeme i v církvi...

Často jsem se setkal s takovými poznámkami. Chtěl bych všem rezignovaným říct, že je podstatný rozdíl mezi světskými sdruženími a Církví, která je samotným Kristem. Ať jsou některé vnější známky podobné a těžko snesitelné, zůstávají jen vnějškem. Ostatně není otázkou, zda má někdo krásné mešní roucho, nýbrž zda jsem žil ve světě důsledně své křesťanství. ►

► *Co je vlastně podstatou svobodného zednářství? Není to jasné strukturované náboženství, které stojí na sloupech humanity a tolerance a zakládá si na tajemném světě symbolů?*

Svobodní zednáři popírají, že by byli náboženství. Jedna německá poslanecká komise konstatovala, že nejsou ani politická strana, ani náboženství. Věděla komise skutečně, o čem mluví?

Když velmistr nebo předseda lože přijímá nového člena, klade mu na hrud' hrot kružítko, klepe kladivkem třikrát na kružítko se slovy: „Ve jménu Velkého Stavitele všech světů, z pověření velkolóže svobodných a přijatých zednářů a mocí mého úřadu jako nastoleného Mistra spravedlivé a dokonalé lože přijímám Vás jako zednářského učně.“

Zeptám se Vás, zda je to něco jiného, než jednoznačné zasvěcení?

Kdo je tento Velký Stavitel všech světů, zůstává v temnotách. Při bližším pohledu nese silné rysy gnostického božstva. Svobodní zednáři neuznávají Boží synovství Krista. Tím je zřejmé, že věřící křesťan nemůže být svobodným zednářem.

Nicméně dostal jsem několik dopisů od katolíků, kteří se domnívali, že mohou svou víru sloučit se svobodným zednářstvím. Mohu je před takovým omylem jedinečně varovat. Když řeknu, že Kristus je zakladatel náboženství a prorok jako Buddha, Mohamed, Zarathustra nebo Pythagoras, pak se vzdalují od Bible. Pak činím z Ježíše libovolnou postavu vedle všech ostatních, a přesně toto dělají svobodní zednáři.

Znají zednáři své duchovní kořeny, nebo je to spíše spekulace?

Je to ryzí spekulace. Jisté je, že se vyvinuli ze středověkých kameníků. Také je možno říct, že jsou zde silné vlivy ezoterické a vlivy magických řádů z 18. a 19. století jako rosenkrucciáni. Zednáři rozvíjejí o svých

ĎÁBLŮV TAH V ARGENTINĚ

Jako první země v Latinské Americe povolila Argentina tzv. homo-manželství. Debata v senátu trvala 15 hodin. Návrh byl schválen 33 proti 27 hlasům. Poslanci schválil zákon již v květnu. V zákoníku civilního práva se výrazy „muž“ a „žena“ nahrazují termínem „smluvní partner“. V Argentině je 90 % obyvatel katolického vyznání. Argentinský arcibiskup nazval nový zákon „ďáblův šach“. Předsedkyně vlády Kirchnerová označila postoj církve za návrat k inkvizici. „Smluvní partneri“ mají nárok na všechna „manželská práva“ včetně adopce dětí, podpor atd. Proti přijetí zákona vyšly v Buenos Aires do ulic desetitisíce lidí.

Při tak vysokém počtu katolíků v zemi si však musíme položit otázku, jak si mohli tito katolíci zvolit takové poslance.

PŘIVEDL PODVODNÍKY ZA MŘÍŽE

Osmdesátiletý kněz ze Sardinie přivedl za mříže dva podvodníky. Ti poslali knězi e-mail, že mu přinášejí dar 3,5 mil. dolarů od jedné bohaté osoby z Pobřeží slonoviny a požadovali za transakci 15 000 €. Kněz varovaný jedním farníkem upozornil policii, která při předávání částky podvodníky zatkla. Dolarové bankovky byly padělané. *Kath-net*

kořenech ty nejroztodivnější výmysly.

Jak hodnotíte vliv svobodných zednářů na dnešní společnost?

Především je třeba říct, že se svobodní zednáři v minulosti zmocnili velmi obratně rozhodujících míst v politice, společnosti a kultuře. Svobodní zednáři určovali vedoucí síly své doby. To se projevuje až do dnešních dnů. I když se třeba německé zednářství nejeví jako nejvlivnější, ve Francii máme zcela odlišný obraz. Dva nejbližší poradci prezidenta Sarkozyho jsou zednáři.

Není už členství v lóžích poněkud z módy?

Správně. Svobodní zednáři mají na celém světě problémy s dorostem. V Německu je v současnosti 14 000 svobodných zednářů, na celém světě je jich 6 milionů, z toho 4 miliony v USA. Víme však z dějin, že pro výkon moci není rozhodující masa.

Teoretici spiknutí vidí ve svobodných zednářích často šedé eminence ve společnosti, vždy s antiklerikálním duchem. Je to náhoda, nebo strategie?

Ve skutečnosti, ať už vezme Francouzskou revoluci, tu plánovali svobodní zednáři, stej-

ně jako revoluční boje v Itálii. Revoluce svobodných zednářů chtěla v Portugalsku potlačit fatimská zjevení a pronásledovala děti-vizionáře. V Maďarsku vedly lože teroristický režim Bély Kuna. I Trockij, spiritus agens ruské revoluce, byl zednář.

Také německý novinář Loren Jäger ve své velmi vlivné knize „Za Velkým Orientem“ detailně popisuje vlivy zednářů v revolučních hnutích.

Zednářská symbolika

Přirozeně není náhoda, že je s tím pokaždé spojen silný proticírkevní duch. Za Francouzské revoluce povraždili bestiálně třetinu duchovních, bolševici nabodávali hlavy pravoslavných duchovních na své bodáky a dělali tím lid. V Itálii pořádali hon na papeže, a jak napsal Carducci v satanské hymně, svrhne satan jako vítěz všechny koruny a mitry. Odpovídají tyto příklady humanistickým ideálům zednářů?

Zednářský prezident Harry Truman dal příkaz ke svržení atomových bomb na Hirošimu a Nagasaki. Je to zednářská tolerance, nebo schizofrenie?

Mohl bych také poukázat na demonstraci italských svobodných zednářů ve Vatikáně 1917. Tam nosili transparenty, na kterých satan vítězí na svatém Michaelém. Dnes zednáři tvrdí, že zednáři a katolíci jsou pravými bratry. To je obzvláště hanebné, protože zednářům jde o to, prosadit jedno světové náboženství, které bude obsahovat i křesťanství oloupené o své podstatné obsahy. Konkrétně řečeno, chtějí křesťanství bez Ježíše Krista.

Jaké prostředky používají ke klamání veřejnosti v kampaních a pomlouvání církevních osobností a papeže?

Myslím, že by nebylo možné, aby drama postmoderny zorganizovali jen svobodní zednáři. Nejsou to jen zednáři, kteří propagují potraty, ale také mladé ženy, které skandují převzatá hesla jako „Moje břicho patří mně“. Eutanazii neprosazují jen zednáři, ale přímo i státní orgány jako v Belgii nebo v Holandsku. Nelze ovšem zamlčet, že např. ve Francii svobodní zednáři velkoryse finančně podporují potratové kliniky a přední činitelé organizace Dignitas, která praktikuje eutanazii, jsou svobodní zednáři. Diktatura nevystupuje vždy jen v podobě tvrdého režimu. Existuje také diktatura relativismu, která korumpuje lidi „něžnějším“ způsobem.

Papež Klement XII. vyhlásil v roce 1738, že pro katolického křesťana je členství v lóži nepřipustné. Platí tato zásada i dnes?

Samozřejmě. I když se to snaží svobodní zednáři všemožně zatušovat, je naprosto nesporné, že podstata zednářství je protikřesťanská. Pozvednutí tovaryše k mistrovskému stupni není nic jiného než zaklínání mrtvých. Kandidát je položen na zem,

v některých lóžích do rakve, je přikryt sukem a má představovat mrtvého mistra Hirma (stavitel Šalomounova chrámu, pozn. př.).

Od roku 1983 nejsou již svobodní zednáři v Kodexu církevního práva jmenováni.

To je pravda. Když však kardinál König požadoval zrušení trestu pro svobodné zednáře, kardinál Ratzinger trval na jeho zachování. Svobodné zednářství je nadále v kánonu 1374 zahrnuto do obecného pojmu „sdružení, která brojí proti církvi“.

Ve své knize poukazujete na styčné body mezi liberálními katolickými teology a svobodnými zednáři. Zažil jsem osobně vystoupení prof. Hanse Künga a Herberta Vorgrimlera na akcích svobodných zednářů. Komu slouží takový dialog?

Udivuje mě, jestliže někteří teologové mohou takto smýšlet a označovat sami sebe za věřící katolíky. Je třeba k nim přičíst i Klause Kottmana, který nepokrytě prohlašuje: „Mnoho katolických svobodných zednářů pokládá tento zákaz za neoprávněný“ (Adnotationes in Ius Canonicum 45. Frankfurt nad Mohanem 2009).

Přirozeně oslňující díla zednářů mohou leckoho uvést do omylu. Nechci nikoho odusuzovat, protože sám jsem tomu propadl. Jen ten, kdo pozná svobodné zednářství zevnitř, ví, že je s pravověrným katolicismem zcela neslučitelné. Zednáři umějí také lidem mazat med kolem huby. Kdo si přečte Leninovo dílo Dvě taktiky, pozná, že klam a předstírání patří k prostředkům ovládnutí druhých.

Vy sám jste díky katolickým přátelům a poutnímu místu Kevelear dospěl k závěru opustit zednáře a vrátit se ke svým katolickým kořenům. Proč jste vystoupil z lóže?

Je tomu tak, že Bůh se v nás sám připomíná. Náš problém je

NEPŘÍPUSTNÝ NÁPIS NA STŘEŠE

Holandský nejvyšší soud schválil pokutu udělenou občanu, který má na střeše svého domu nápis: „Ježíš zachraňuje“. Spor o tento nápis se táhne již dva roky. Nápis prý svým charakterem a velikostí narušuje místní předpisy. Soud uvádí, že dotyčný sedlák má jiné možnosti, jak vyjadřovat své náboženské přesvědčení ve shodě s předpisy. Pokuta ve výši více než 1 000 € prý není uložena kvůli obsahu dotyčného nápisu.

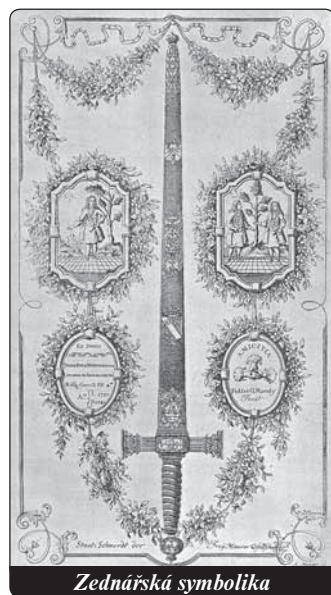
NOVÉ POŠTOVNÍ ZNÁMKY Vatikánu

Pošta nejmenšího státu světa vydala čtyři série nových známek. Ty připomínají 400. výročí smrti velkého misionáře Číny Mattea Ricciho a barokního malíře Caravaggia. Na známce za 0,65 € je jeho stěžejní dílo Položení do hrobu. Jedna série byla věnována Roku kněží a představuje svatého faráře arského k 150. výročí jeho úmrtí. Dvě známky představují ilustrace z italských knih pro děti. Na jedné je Adam a Eva v pozemském ráji a na druhé děti kolem Pána Ježíše.

Kath-net

pouze v tom, abychom mu dokázali naslouchat. Často jsou to osudové události, které nás přivedou k rozumu. U mne to byla nejdříve bolestivá operace, která mě z nemocnice zavedla do kostela, ve kterém jsem přijal první svatě přijímání a kde se modlila již moje babička a matka.

Prošel jsem mnoha bludnými cestami. Jako mladík jsem věřil v socialismus, později v moc rozumu, poznal jsem, že mnoho materialistických proudů má různá příjmení, ale společné jméno: svobodné zednářství. Pojednou mi bylo jasné, že se musím rozhodnout. Byl to

pro mě jednoznačně Ježíš Kristus. Modlitba, meditace a rozhovory s Bohem byly pro mě obšťastňující zážitky.

Bylo to spojeno s duchovním bojem a ovšem i s tělesným utrpením.

Psaní knihy byl pro vás uzdravující proces. Nevystavil jste se tím však velkému nebezpečí?

Nechápal jsem to tak. Musím však říct, že nemám žádnou rodinu. Mohou mi vzít všechno, majetek i život, to, na co jsem zvyklý, ale nemohou mi vzít mé svědomí a mou duši, která se opírá o Krista.

Setkal jste se s nějakými hrozbami?

Dostával jsem hanopisy poštou i na internetu. Kniha mezi tím vyšla v druhém vydání. Zřejmě jsou síly, které jsou mocnější než zášť a nenávisť. Neodvážuji se ani myslet na to, co by se stalo, kdyby se za mě druzí nemodlili. Z toho vidíte, jak velká je síla modlitby právě v dnešní době.

Jaké útoky můžeme očekávat v budoucí době? Co přijde po pedofilní kampani?

Předem musíme říct, že všechny oběti těchto případů zasluhují náš hluboký soucit. Pa-

pež to dal jasně najevo. Že velká část médií připisuje hlavní vinu církvi, není v pořádku. Tím jsou hanobeny statisíce mužů a žen, kteří nezištně slouží bližním. Jak se s tím může církev vyrovnat? Když i vysoce postavení hodnostáři zpochybňují celibát, ačkoliv ten nemá s případy nic společného, je zřejmé, že nepřátelé jako Vorglimler by chtěli církev zcela odzbrojit, jak to naznačil v kolínské lóži Ver sacrum. Nevyklučují velké útoky proti mši svaté a Eucharistii. Mohou se objevit noví Küngové a Drewermanni, kteří budou hlásat, že církev musí povolít všechno, co se lidem líbí.

Jak se může církev bránit?

Především modlitbou a osobním svědectvím. Vzpomeňme si, v jak zoufalých situacích se již církev nacházela. Vždy však našla svou cestu. Žádný režim světa nemůže mystické tělo Kristovo zničit. Prožíváme dobu diktatury relativismu. I když o tom média nehovoří, církev je v mnoha částech světa smrtelně pronásledována. V Evropě již dlouho vládne boj o laicizaci křesťanství. Jednou jsou to nacisté, jednou komunisté, jindy demokrati s humanistickou tolerancí, kteří usilují o zničení křesťanství. To je přesně to, co v různých obměnách praktikuje svobodné zednářství. Mistrně používá lži, polopravdy, pomluvy a provokace.

To nás nesmí zbavit odvahy. Není to dávno, co bylo v komunistickém bloku pronásledování křesťanů na denním pořádku. Nikdo nemůže zaručit, že nedojde k podobné diktatuře relativismu, která přinese masové pronásledování křesťanů: hanebné pomluvy jsou vždy předehrou honby na křesťany. Bez neohrožených vyznavačů víry by se byl komunistický blok nezhroutil. Co platilo v minulosti, platí i pro budoucnost.

Rozhovor vedl
Dr. Stefan Meetschen

Z Der Fels 7/2010
přeložil IŠ

Ježíšovo srdce světu (9)

Malá duše Consolata Betrone

4. Milovat Lásku

Jiná pravda, o které musí být hluboce přesvědčena duše, která touží dělat pokroky na cestě lásky, je ta, že Ježíš nežádá od nás ubohých tvorů nic jiného než lásku. Stejným způsobem, jakým všechny vztahy mezi Stvořitelem a tvorem jsou obsaženy ve slovu svatého Pavla: *On mne miloval* (Gal 2,20), tak všechny vztahy mezi tvorem a Stvořitelem jsou obsaženy v jiných slovech evangelia: *Budeš milovat Pána, svého Boha* (Mt 22,37). Láska za lásku. A to tím spíše, že všechno to, co může tvor dát, je již jeho a On mu může všechno podle svého zalíbení odejmout, také život. Lásku však ne. Na zemi je tvor svobodný a může lásku Bohu odmítnat. Ale Bůh ji chce a žádá. Učinil ji cílem, pro který stvořil člověka. Prohlásil ji za své první přikázání, na kterém závisí jeho věčný život (srov. Mt 22). A chce ji celou: chce, aby byl milován celým srdcem, celou duší, celou myslí a ze všech sil.

Abychom měli takovou lásku, sestoupil z nebe a stal se člověkem. A to mu nestačilo. Stal se žebrákem u nohou svého tvora: *Dej mi napít* (Jan 4,7). A nakonec vystoupil na dřevo, aby k nám křičel hlasem krve samotné božské žízně: *Žízním!* (Jan 19,28). Božské zvolání, stále živé během staletí v hlasu evangelia, ukázalo se ve zjevení svaté Markéty Marii Alacoque a v tomto století se zjevilo v četných milosrdných projevech. A přece kolik duší, které upřímně touží dosáhnout Boha, se trápí zadýchané na obtížných cestách, zatímco je před nimi přímá cesta, snadná a bezpečná: láska! Kolik jiných, které touží zasvětit se Bohu, zadržuje strach před jakousi přisností, jako by božský Ženich více dychtil po naší krvi než po naší lásce! Tak tomu není: od sestry Conso-

laty, která přece patřila k jednomu z nejpřísnějších klauzurních řádů, nežádal Ježíš nic jiného než lásku; láska pak už sama způsobí všechno ostatní. Výrazy *Jen mě miluj... miluj mě vždy, ...nežádám nic než lásku...* atd. se na stránkách jejího deníku jako důležité božské lekce opakují více než stokrát. Je to ustavičná, naléhavá výzva, dojemná výzva Stvořitele žiznícího po lásce svého tvora. Protože ji nenachází u většiny lidí a nedostává se Mu jí v její plnosti ani od duší Jemu zasvěcených, chodí po žebrotě k malým duším, které lépe chápou horoucí tužbu Božského Srdce a umí na ni odpovědět. Proto Ježíš řekl sestře Consolatě (15. října 1935): *Toužím být milován od nevinných srdcí; srdcí dětských; srdcí, která Mě milují zcela.* Žádá to od těchto duší, aby se skrzeně láska rozšířila po celém světě (13. října 1935): *Consolato, miluj Mě za všechny a za každého z mých tvorů, za všechna srdce, která existují. Mám tak velkou žízeň po lásce!*

Právě touto žízni po lásce, kterou by každé lidské srdce mělo mít ke svému Stvořiteli, žízni Stvořitel po lásce svého tvora (9. října 1935): *Miluj Mě, Consolato! Žízním po tvé lásce, jako žízni po prameni vody ten, kdo umírá žízní.* Tato žízeň po lásce je tak velká, že Ježíš řekl Consolatě (3. listopadu 1935): *Consolato, napiš to, protože ti to ukládám z poslušnosti - za jediný úkon tvé lásky bych stvořil nebe.* Již každá duše ve stavu milosti je podle Písma, Otců a teologů

chrámem, trůnem, nebem Boha. Co říci o duši, která nejenže žije v lásce, ale žije z lásky? Ježíš řekl Markéty Marii Alacoque: „Dcero moje, touhy tvého srdce jsou mi tak milé, že kdybych nebyl ustanovil božskou svátost lásky, ustanovil bych ji pro tvoji lásku, protože mám zalíbení v tom, být v tvé duši a odpočívat v lásce tvého srdce.“

A sestře Consolatě řekl (29. října 1935): *Jsi můj malý ráj. Jedno tvé svaté přijímání Mi nahrazuje všechno, co jsem vytrpěl, abych tě našel, měl, vlastnil.* „Ale Ježíši, já nejsem schopná Ti nic říct!“ *Nevadí, ale tvoje srdce je moje, výlučně moje, a co jiného chceš od svých ubohých tvorů než jejich srdce? Na nic jiného se nedívám, a když je srdce moje, výlučně moje, toto srdce se pro Mne stává rájem! A tvoje srdce je moje, věčně moje!* Tak je možno pochopit božské naléhání, aby se sestra Consolata zasadila ustavičnou láskou, ustavičnou modlitbou za příchod království lásky na svět. Tak říká (16. prosince 1935): *Consolato, ano, žádej odpuštění za ubohé hříšné lidstvo, žádej, aby nad ním triumfovalo moje milosrdenství, ale především žádej, ó, žádej pro ně požár božské lásky, který jako nové Letnice vykoupí lidstvo z tolikeré špíny. Jen božská láska může učinit z odpadlíků apoštolů,*

ze zabahněných lilí lilie neposkvrněné, ze zatvrzelých vášnivých hříšníků trojeje milosrdenství. Žádej Mě o lásku, triumf mého Srdce v tobě a v každé duši na zemi, triumf mojí lásky, která nyní existuje a bude existovat do skonání věků. Připravuj svou modlitbou ustavičný triumf mého Srdce, mojí lásky nad celou zemí!

Jindy naléhal ve stejné věci, jako v odpovědi na slova svatě Terezičky: „Ó Ježíši, proč nemohu říct všem malým duším na světě, jak nevýslovná je tvoje shovívavost?“, když řekl (27. listopadu 1935): *Consolato, vypravuj všem malým duším, všem: moje shovívavost je nevýslovná; řekni světu, jak jsem dobrý a mateřský, a jak od svých tvorů výměnou nežádám nic než lásku. Ty o ní můžeš vyprávět, vyprávěj o mém krajním milosrdenství a krajní shovívavosti.*

Láska je ten oheň, který Ježíš přišel hodit na svět a chce, aby hořel v každém srdci (15. prosince 1935): *Ó, kež bych mohl sestoupit do každého srdce a vylít tam proudy něžnosti své lásky!... Consolato, miluj Mě za všechny, svou modlitbou, svou obětí připravuj svět na příchod mé lásky!*

Ježíš chce tedy svět spasit, ale svět se musí vrátit k Ježíši. S Ním je pokoj, klid a řád, bez Něho je anarchie a zkáza. A jak se vrátí k Ježíši? Je jen jedna cesta jak pro duše, tak pro národy: *Budeš milovat!* Láska! V té je celý Zákon, celé křesťanství. V plnění tohoto jediného přikázání, které objímá Boha i bližního, je spása: *To čiň, a živ budeš* (Lk 10,28). Na jedné straně protestantismus a na druhé straně jansenismus uhasily postupně tento svatý oheň lásky v křesťanství a zabily ho v mnoha duších. Maškara křesťanství redukovaného na pouhou víru a bázeň zmrazila srdce a zavedla je postupně do indiferentismu, skepticizmu, ateismu a pohanství. Abychom se vrátili k Ježíši, je nutno se vrátit k evangeliu, k tomu, co Ježíš vložil do lůna katolické církve a co ona musí ustavičně bránit a hlásat: evangelium lásky a lásku. Věřit evangeliu je

CHUDOBA V EU

80 milionů občanů v EU žije v bídě. Oznámila to představitelka Evropské konference pro chudobu Michaela Moserová. Stalo se tak na Ekumenické letní akademii 2010, která má téma „Spravedlnost v hospodářství jako důsledek krize“. V důsledku finanční a hospodářské krize explodoval v Evropě problém chudoby.

Kath-net

věřit Lásce, praktikovat evangelium je milovat.

LÁSKA A DŮVĚRNOST S JEŽÍŠEM

Účelem a plodem života lásky je tedy jednota duše s Ježíšem, aby dosáhla svatosti. A to je poklad, o kterém mluví evangelium. Ten, kdo ho nalezne, prodá všechno, co má, a jde a koupí ho (srov. Mt 13,44). Šťastné pole je usebranost, pro jejíž nabytí je třeba se zbavit všeho v přísném umrtvování srdce a smyslů vnějších i vnitřních. Ne všichni chápou tuto řeč. Je poměrně málo duší, a to i mezi Bohu zasvěcenými osobami, kterým se podaří najít tento poklad; nebo pokud ho zahlédnou, nejsou schopné ho získat, protože nemají ochotu k potřebnému odříkání. Mohly by žít božským životem, božsky plodným, ale místo toho se zastaví na prahu královského paláce a spokojí se s životem o něco méně průměrným, který je však velmi vzdálen od dokonalosti, ke které jsou povolány. Ježíš, Král lásky, dává všechno, ale také všechno chce: srdce se všemi jeho údery, mysl se všemi jejími myšlenkami, smysly se všemi jejich úkony, duši se všemi jejími potencemi. On neklade meze v tom, jak se daruje duši, a duše, zcela absorbovaná, v NĚM žije a jedná v NĚM v nevyřčené důvěrnosti citů a úmyslů, jaká má obdobu jen u blažených v nebi. Všechno, co Ježíš žádal od Consolaty, směřovalo přesně k tomu. Přivést ji k aktuální a trvalé jednotě, živé a důvěrné jednotě s NĚM.

Není proto divu, že když ji cvičí, velice stupňuje své nároky a nedovoluje jí ani nejmenší dobrovolnou roztržitost (8. srpna 1935): *Z žádného důvodu nespouštěj pohled z Ježíše, tak rychleji dopádluješ k věčnému břehu.* Když ji chtěl mít dokonalou ve všem, tím více v tom bodě, kde ctnosti dosahují dokonalosti (10. října 1935): *Chci tě mít dokonalou, chci tě mít ustavičně u sebe, proto: Jen Ježíš! Já sám, který stačím na všechno. Věříš Mi, opravdu?*

BOŽÍ PROZŘETELNOST

Pro mnoho lidí je těžko pochopitelná nprostá důvěra Matky Terezy v Boží prozřetelnost. Ona však byla vždy plně přesvědčena, že Bůh všechno potřebné pro ni zajistí. Jednoho dne přišel k ní prezident velkého mezinárodního podniku, aby spatřil Matku Terezu, a nabídl jí pozemek v Bombaji. Než udělal tuto nabídku, zeptal se v profesionálním tónu: „Matko Terezo, jak pracujete se svým rozpočtem?“

Matka Tereza se zasmála a řekla: „Kdo vás za mnou poslal?“ „Nějak jsem cítil potřebu zajít sem.“ Matka Tereza odpovídala: „Jiné osoby přicházejí tak jako vy a dávají mi stejnou otázku. Je jasné, že Bůh posílá vás i ty jiné, abyste se postarali o naše materiální potřeby. Je to tedy Boží milost, která vás k tomu pohnula. Vy jste můj rozpočet.“

Kdyby její sestry plně nedůvěřovaly v Boží prozřetelnost, musely by si zoufat vzhledem k odpovědnosti za tisíce a tisíce nemocných, umírajících, hladovějících, chřadnoucích a malých dětí. Proč se však stále usmívají? Protože žijí z láskyplného Božího vedení.

U Misionářek bliženské lásky jsou chudé nejen jednotlivé příslušnice jako v jiných řádech, ale chudý je i řád sám. Nemá žádné pevné příjmy ani žádný skutečný majetek. Protože skládají slib, že budou sloužit těm nejchudším z nejchudších zcela nezištně, nemají také žádný příjem. Pracují tvrdě, aniž by za to cokoliv vydělaly.

Neodděloval ji materiálně od tvorů: požadoval od ní dokonce dokonale společný život ve všem, včetně rekreace. Měla se však snažit, aby na všech místech a v každou dobu setrvala v srdcem u Něho (5. srpna 1936): *Víš, co od tebe chci? Vnitřní kontinuitu, abys neztratila ani okamžik; stále se Mnou, i když máš mluvit s tvory.*

Jednoho dne, aby měla v cele trochu čerstvého vzduchu, otevřela dveře, ale byla zaujata prací, kterou dělala. Ježíš jí řekl: *Consolato, zavři dveře cely pro všechny pozemský hluk a nechej otevřené více jen okno pro všechno to, co je nebe.*

Podobné naučení týkající se dveří smyslů, které jsou nebezpečné a rozptylující (29. října 1935): *Tak jako zavíráš dveře cely (protože samota je tak krásná), tak zavři všechny dveře smyslů; žijme spolu stále v důvěrnosti, jen my dva; zavři sluch každé myšlenky, všemu, stále jen my dva.*

Spojena takto se Svatým všech svatých dělá duše obrovské a bezpečné kroky na cestě svatosti. Jistě, musí stále usilovat, aby odpovídala na působení

milosti, zvláště ve věrnosti v předsevzetích, která jsou toho praktickým uskutečněním, ale Ježíš říká sestře Consolatě (23. června 1935): *Já jsem svým slibům vždy věrný, tak ty, jsi li ve Mně, budeš věrná v tom, co Mi slibuješ, protože to, co je v kmeni, je i v ratolestech.*

To platí pro všechny ctnosti, které jsou v Ježíši v nekonečném stupni, a on je přelévá do duše v míře, v jaké je s ním sjednocena (22. srpna 1935): *Ty jsi ve Mně a děláme jen jednu věc, můžeš přinášet mnoho plodů a staneš se mocnou, protože zmizíš jako kapka vody v lůně oceánu; a v tobě se uskuteční moje ponížení, moje pokora, moje čistota, moje láska, moje sladkost, moje trpělivost, moje žízeň, moje utrpení, moje horlivost pro duše, touha spasit je za každou cenu.* Jak je vidět, je to transfuze božského života do duše. Je-li tak intimně spojena s NĚM, který je svatost svou podstatou, nemůže ji duše do sebe neabsorbovat (12. listopadu 1935): *Pamatuj vždy, že Já sám jsem svatý a můžu tě učinit svatou tím, že přeliji svou svatost do tebe: moje svatost se sta-*

ne tvou, jako je tvou moje čistota, tvou je moje pokora, chápáš?

Uvážíme-li, že dokonalá jednota srdci obsahuje sdílení všech dober, je to všechno snadno pochopitelné. Nyní, protože duše nemá nic vlastního, Ježíšovy statky se stávají jejími. Kdykoliv Ježíš vyzýval sestru Consolatu k této intimní jednotě, opakoval: *To, co je mé, je tvé, Consolato!* A specifikoval všechny ctnosti: *Tvoje jsou moje slova, moje myšlenky, a tedy moje bolest a moje láska.* Nejedná se pouze o přebohatý plod posvěcení, ale také o apoštolát, protože dva dary – svatost a duše – jsou jeden od druhého neoddelitelné (19. listopadu 1934): *Jelikož máš žízeň milovat Mě a spasit pro Mě duše, buď stále ve Mně: při práci, při rekreaci... Neopouštěj Mě ani na okamžik, a přineseš mnoho ovoce. Podívej se na svatého Petra: sám lovil celou noc a nic neuložil; se Mnou sotva hodil sítě, vytáhl je plné ryb. Tak je tomu, když jsi se Mnou, když Mě neopouštíš ani na okamžik: každé vnuknutí k umrtvení, které ti pošlu, jestliže ho následuješ, vrhneš sítě a Já je vytáhnou plné duší, které poznáš teprve, až budeš v ráji.*

To jsou lekce, drahocenné pro všechny duše, ať už v klášteře nebo ne: svatost stojí na bázi apoštolátu, jako je jednota s Ježíšem na bázi svatosti. Neboť je to přesně láska, která uskutečňuje takovou jednotu. Poté, co opakoval Consolatě slova svatého Jana: *Bůh je láska, a kdo přebývá v lásce, přebývá v Bohu a Bůh v něm* (1 Jan 4,16), Ježíš je takto komentoval: *Hleď, Já jsem Láska, a pokud zůstáváš v lásce, zůstáváš ve Mně, ale také Já v tobě. Proto i tehdy, když mlčím a ty Mě nebudeš slyšet, pamatuj vždy na to, abys Mě milovala, Já jsem v tobě a ty ve Mně... A ty Mě chceš vždy milovat, je to tak? Proto Já zůstávám vždy v tobě a ty ve Mně:* Jestliže je láska prostředkem naší jednoty s Ježíšem, plyne z toho, že čím dokonalejší je láska, tím dokonalejší je jednota.

(Pokračování)

NEZASTUPITELNÉ POSLÁNÍ KNĚŽE - pokračování ze str. 2

čtete krásný text svatého Karla Boromejského, velkého pastýře, který dal opravdu ze sebe všechno, říká nám a všem kněžím: „Nezanedbávejte vlastní duši. Je-li zanedbána tvoje vlastní duše, ani druhým nemůžeš dát, co bys jim dát měl. Tedy i pro sebe, pro svou duši musíš mít čas.“ Jinými slovy vztah ke Kristu, osobní rozhovor s Kristem je základní pastorační priorita, je to podmínka naší práce pro druhé.

A modlitba není okrajová věc: modlit se je vlastně pro kněze „profese“, také jako příklad lidu, který se neumí modlit a nenachází pro modlitbu čas. Osobní modlitba, především denní modlitba církve je základní potravou pro naši duši, pro každou naši činnost.

A konečně uznat své vlastní limity, otevřít se také této pokorě. Připomeňme si scénu z Markovy 6. kapitoly, kde jsou učedníci ve stresu a chtěli by všechno vykonat, a Pán jim říká: „Pojďte odtud, odpočíte si trochu“ (srov. Mk 6,31). I to je – řekl bych – pastorační práce: najít a mít pokoru, odvahu odpočívat. Proto myslím, že vášeň pro Pána, láska k Pánu nám ukazuje priority, volby, pomáhá nám najít cestu. Pán nám pomůže. Díky vám všem!

Svatý otče, jsem don Atsushi Yamashita a přicházím z Asie, konkrétně z Japonska. Svatý farář arský, vzor kněze, který nám Vaše Svatost představila v tomto Roce kněží, vidí jako střed života a kněžské služby Eucharistií, svátost pokání a osobní lásku ke kultu, důstojně slavenému. Mám před očima krajní chudobu Jana Marii Vianneye a spolu s ní i jeho vášeň pro vzácné věci kultu. Jak žít tyto základní dimenze našeho kněžského života, aniž

bychom upadli do klerikalismu nebo do odtržení od reality, které nám dnešní svět nedovoluje?

Děkuji. Tedy otázka, jak prožívat centralitu Eucharistie a neupadnout do života čistě kultov-

ního, odcizeného každodennímu životu jiných osob. Víme, že klerikalismus je pokušení pro kněze ve všech staletích, tedy ta-

ké dnes; proto je důležité najít správný způsob, jak žít Eucharistií, která není něčím uzavřeným před světem, nýbrž naopak je otevřena potřebám světa. Musíme si být vědomi, že v Eucharistii se uskutečňuje velké drama Boha, který vystupuje sám ze sebe, opouští – jak říká list Filipánům – svou vlastní slávu a sestupuje, aby byl jedním z nás, a to až k smrti na kříži (srov. Flp 2). Dobrodružství lásky Boha, který opouští sám sebe, aby byl s námi – a to se děje v Eucharistii; velký čin, velké dobrodružství lásky a pokory Boha, který se nám daruje. V tomto smyslu je třeba chápat Eucharistii jako vstup na tuto Boží cestu.

TRESTNÍ NORMY ZPŘÍSNĚNY

Vatikán zveřejnil zpřísněné a rozšířené normy církevního zákoníku pro případy sexuálního zneužití mladistvých. Nové předpisy umožňují zrychlené soudní řízení. Nové normy vycházejí podstatě z dosavadních a odpovídají dosavadní praxi. Zveřejnění zvyšuje transparentci, jasnost a právní jistotu. Zákonně je upřesněno vyloučení kněze z duchovního stavu. Jako obzvláště závažné je výslovně jmenováno také šíření pornografie mezi dětmi mladšími 14 let a pohlavní zneužití mentálně postižených. Celé nové ustanovení má 31 článků.

ZÁZRAČNÁ MEDAILKA V KOPANÉ

Rakouský list *Kronen Zeitung* ještě před finále v MS v kopané referoval o tom, že španělský tým sází na Matku Boží. Při přípravném soustředění v Rakousku obdrželi všichni hráči španělského mužstva od kláštera Gauenstein darem zázračnou medailku. Vedoucí hotelu, kde byli ubytováni, řekla svým hostům: „Kdo má u nás naléhavou prosbu a přání, ten se modlí v klášteře Gauenstein k Matce Boží. Já jsem se tam modlila, abyste získali mistrovský titul, a k tomu vám mají dopomoci posvěcené zázračné medailky.“ Když v Africe jeden hráč medailku ztratil, volal do Rakouska o náhradu a ihned ji obdržel.

ZELENÁ BISKUPKÁM

Generální synoda anglikánské církve otevřela ženám cestu k biskupskému úřadu. Bude to však trvat ještě nejméně čtyři roky, než budou „svěceny“ první ženy. Usnesení má být ratifikováno v roce 2012 a všech 44 diecézí je musí schválit. Už se však hovoří jmenovitě o kněžkách, které mají vyhlídky na anglikánský biskupský úřad. Vznikly však vážné obavy, že konzervativní křídlo opustí anglikánskou církev. *Kath-net*

Svatý Augustin říká ve svém díle *O Boží obci*, kniha X: „To je oběť křesťanů: mnozí tvoří jedno tělo v Kristu,“ tj. oběti křesťanů je být spojeni Kristovou láskou v jednotě jediného Kristova těla. Oběť spočívá právě v tom, že vyjdeme ze sebe a dáme se vtáhnout do společenství jednoho chleba, jednoho Těla, a tak vstupujeme do velkého dobrodružství Boží lásky. Tak máme vždy slavit, žít a medítovat Eucharistií jako školu osvobození od mého „já“: vstoupit do jednoho chleba, který je chlebem všech, který nás spojuje v jednom Kristově těle. A proto je Eucharistie sama v sobě aktem lásky a zavazuje nás ke skutečnosti lásky vůči druhým: oběť Kristova je společenství všech v jeho Těle. A v tomto smyslu se musíme učit chápat Eucharistii, která pak je zcela v protikladu ke klerikalismu, uzavření se do sebe.

Pomysleme také na Matku Terezu, pravý příklad pro toto století, pro tuto dobu, příklad lásky, která opouští sama sebe, která opouští jakýkoliv druh klerikalismu, stranění se světa, která jde k těm nejvyhoštěnějším, nejchudším, k osobám blízkým smrti a zcela se odevzdává lásce k chudým a vyhoštěným ze společnosti. Ale Matka Tereza, která nám dala tento příklad, společenství, které jde v jejich stopách, předpokládá vždy jako první podmínku svého působení přítomnost svatostánku. Bez přítomnosti Boží lásky, která daruje sebe, by nebylo možné uskutečňovat tento apoštolát, nebylo by možné žít ono opuštění sebe sama. Jen ponořením se do odevzdanosti Bohu, do tohoto Božího dobrodružství, do této Boží pokory mohly a mohou dnes ony sestry plnit velký skutek lásky, toto otevření se všem.

V tomto smyslu bych řekl: žít Eucharistií v jejím původním smyslu, v její pravé hloubce, je školou života, a je to nejbezpečnější ochrana proti každému pokušení klerikalismu.

*(Pokračování)
Překlad -lš-*

EDITORIAL - pokračování ze str. 2

Záviděli mu ji dokonce tehdejší zednáři, kteří se v té době dostali v Itálii k moci, a litovali, že je s jejich „světovým názorem“ neproveditelná. Představte si, jak zcela jinak by to vypadalo v dnešní církvi, kdyby zde všude panovala taková samozřejmá uvědomělá kázeň! Tady však pronikl jiný duch, duch spíše opačný: papež vysloví své slovo, a v některých zemích se biskupové usnesou, že to pro ně neplatí.

V prožívání oné tak blahodárné atmosféry nám tehdy nikdy ani na mysl nepřišlo, že by církev potřebovala nějaké změny a reformy. Byla pro nás dokonce „dnešní“. Tam, kde se opravdu žilo v duchu živé víry a podle evangelia, nebylo žádných reforem zapotřebí. A také různé změny a novoty, které neprohlubují život podle víry a křesťanskou opravdovost, sotva mohou přinést nějaké dobré ovoce. Kdekoliv se setkáváme s nedobrymi plody, musíme důsledně hledat, kde a kdo se začal svévolně uchýlovat od evangelia, od pravdy a lásky.

Když přišla doba pokoncilních „reform“, žili jsme už v dispoře za železnou oponou. Že tato „reforma“ vnesla do klášterů také něco podivného, konstatoval jsem překvapen, když jsem krátce po převratu trávil několik dní v jednom jezuitském studentátě v zahraničí. Nevycházel jsem z úžasu, jak mnoho času věnovaly zde tyto Bohu zasvěcené osoby televizi a jak málo času trávily před svatostánkem. A nedaly na sebe dlouho čekat zprávy o katastrofálním vyprazdňování mužských i ženských klášterů v USA a brzy na to zvěsti o skandálech, které přivedly celé diecéze na mizinu. To jistě nejsou dobré plody z dobrého stromu. Soustředěné útoky na církev, které nás šokují dnes, mohly propuknout už tehdy, ale svět byl ještě spokojen sám sebou. Opájel se plány celosvětové globalizace, což nebylo nic jiného než nová, vylepšená

forma materialistického internacionalismu, jak vybudovat na zemi ráj, který nepotřebuje Boha. Teprve když hospodářská krize odhalila i hlubokou morální krizi společnosti a skutečnost, že ekonomický automat uzákoněné chamtivosti k vytouženému ráji lidstvo nevede ani nepřivede, potřebovali ideologové konzumu obrátit pozornost veřejnosti od vlastního debaklu k hříchům v řadách církve. Nepřátelé Božeho království jsou ovšem na koni, jak snad ještě nikdy nebyli. Zastihli nás opravdu tak říkajíc in flagranti. Kdyby se komu podařilo přimět církev, aby sama začala vyhledávat své hříšníky a představovala jejich početné zástupy světu? A kdyby jen to!

Ten nejpotupnější důvod, pro který může být někdo propuštěn ze zaměstnání, je ztráta důvěry. Je to něco jako znamení psance vypálené na čele. A něco podobného se muselo stát právě nám. Došlo to tak daleko, že ti, jejichž nejvlastnějším posláním je být Božími svědky, musí přiznat, že ztratili svou důvěryhodnost. *Jestliže sůl se zkaží, čím bude osolena?* Naše současná nevěrohodnost je ovšem přímo smrtelná v tom, že činí v očích lidí nevěrohodným samého Boha a jeho slovo. Jako by měli pravdu ti, kteří tvrdí, že Boží přikázání jsou člověku nepřátelská, že to není moudrý Boží ráj, ale svévolné lidské výmysly.

Proč to muselo dojít tak daleko? *Dokud jsme nebyli pokořeni, bloudili jsme.* Postihlo nás to, protože ačkoliv jsme svou věrohodnost začali ztrácet již dávno, nikdo na to léta nereagoval. Není znamením nevěrohodnosti celá desetiletí trvající trend odpadů od víry? Lidé odcházejí, protože *páchnou a hnisají naše rány pro naši pošestilost.* Není znamením nevěrohodnosti již dávno rozlezlá vnitřní nekázeň a neposlušnost, a to na všech stupních, i v tom, co je nejposvátnější? Není znamením nevěrohodnosti vnitřní rozpolcenost, svévo-

le, liberální relativismus a neúcta k vlastním hodnotám? *Kdo mě milovali, odtáhli se, a kdo mi ukládají o život, vedou zhoubné řeči.* Nestačí dnes říct, to nebo ono Koncil nechtěl, ale musíme najít odpověď, proč tedy Koncil nedosáhl toho, co chtěl? Naše hlásání i jednání musí odpovídat evangeliu nejen obsahem, ale i duchem. K duchu evangelia patří: *Vaše řeč budež „Ano, ano, ne, ne“. Co nad to je, ze Zlého je.*

Když umře starý člověk, přijdou jeho potomci a začnou se probírat jeho pozůstalostí: to si necháme, to by se mohlo hodit, ale většina věcí je jim už k ničemu, něco je dokonce k smíchu. Nezobecněl názor, že Koncil zavedl podnět k tomu, abychom podobným způsobem přistupovali k dědictví církve? Při takové „probírce“ se také může ztratit právě to podstatné. Kdo dali do pohybu takoveto „z dnešňování“, dopouštějí se hned dvojího rouhání: prvního tím, že ke své dvoutisícileté Matce přistupují, jako by zemřela, a druhého tím, že se pokládají za povoláné tvořit něco jako novou církev s novou tradicí. Protože je hned na začátku nikdo neklepl přes prsty, stoupl jim to do hlavy a myslí si, co se jim nepodařilo. Ve skutečnosti jsou daleko pošestilejší než onen bohatec, kterému se hojně urodilo a který bláhově míní, že má na mnoho let po starostech. Oni si totiž myslí, že vynalezli nový moderní styl duchovního blahobytu a pohodlí bez obětí a bez odříkání. Nové překlady Písma mluví o onom bohatci jako o bláznů, ale to je omyl. Blázen není pánem svého myšlení a není za ně odpovědný. Takoví „stulti“ vůbec nejsou nesvéprávní, ale vlastní pýchou a troufalostí svedení pošestilci: třeba tento výraz zní někomu zastaralé, je autentický, platný a výstižný jako jiné, pro ně nedomoderní, ale platné termíny: hřích, pokání, ďábel, soud, nebe a peklo. Je možné je vynechat ve svém slovníku, nikoliv však ve skutečnosti: *„Budte připraveni, neboť Syn člověka přijde v hodinu, kdy se nenadějete.“*

Evangelium není samoobsluha, kde si každý koupí jen to, co se mu líbí. *Kdo by vynechal jedno písmeno a vyučil tak lid, bude nejmenším v Boží království.* Ať mi někdo vysvětlí, proč ve sledu nedělních perikop z Lukášova evangelia vypadl právě úsek Lk 12,22-31? Těch deset veršů se muselo někomu jevit jako pravdy nepohodlné pro tuto dobu. Pán Ježíš zde vyhrotil onen protiklad, kterým se Boží království diametrálně odlišuje od království tohoto světa. *„Neshánějte se po tom, po čem se ve světě shánějí pohané!“* Je tu také obdivuhodný příslib: *„Hleďte Otcovo království, a všechno ostatní vám bude přidáno!“*

Chybí mi tento úryvek právě proto, že popisuje vlastně jedinou a nejschůdnější možnost, jak můžeme obnovit svou věrohodnost. Proti zhoubnému příkladu padlých kněží, pro jejichž vlažnost, svévoli a pýchu se stala přikázání evangelia neúnosná, stojí na druhé straně přímo zářivý konkrétní příklad: skromné Misionářky bliženské lásky, které svou pokorou, horlivostí, opravdovostí, sebeobětováním, kázní a láskou zůstávají živým dokladem, že evangelium nadále platí v celém svém rozsahu a celé své pravdivosti: Nepřízpusobily se ani v nejmenším tomuto světu, ale ani ho neopustily, ale obrátily všechnu svou pozornost k jeho bídě a zcela nezištně a přesně ve smyslu Ježíšových požadavků slouží těm nejubožejším z ubohých, a hle, a to je prosím to nejzávažnější, naplňuje se na nich doslova a do písmene jako trvale fungující i onen „zázračný“ Pánův slib, že všechno ostatní nám bude přidáno (viz str. 11). Žádné skandály a pohoršení z jejich řad hlášeny nejsou a bohdá nebudou. Tohoto ostrova neklamné naděje a hmatatelného důkazu trvalé spásnosné platnosti evangelia a trvající věrohodnosti církve se musíme chytit jako tonoucí stébla a začít ho svým způsobem všichni uvádět v život před zraky světa.

-15-

Pondělí 2. 8. 2010: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] 6:05 Octava dies 6:35 Zrnko v perle Karibiku 6:50 Ako sa život točí na dvoch kolesách alebo Zaostrené na život 7:00 Přejeme si... 7:15 Čteme z křesťanských periodik 7:20 Loreto 7:40 GOODWILLBOY III. (3. díl): NATO 8:15 Noční univerzita: Bůh nikomu nestraní – P. Petr Karas 9:15 Cesty za poznáním: Palác Dolmabahce 9:25 Z hora dané – Ján Jurák 9:55 Historie válečného letectví (4. díl): Vzdušná válka začíná, Tvoření bitevních linií 10:20 Slovenský Orel: Orolské aktivity v kluboch 10:45 Na koberečku (31. díl) 11:00 Cesta k andělům (13. díl): Max Kašparů 11:45 Bolek a Lolek (42. díl): Ošetřovatelé zvířat 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Zelenka – Missa votiva 13:20 Cesty za poznáním: Kanada 14:10 Rodina dnes 15:45 Vše pro mého krále a královnu [P] 16:20 Semena víry 16:45 Liparské ostrovy 17:00 NOEparáda (62. díl): 15. finále 17:20 V posteli chit-chat (12. díl) 18:10 Noeland (15. díl) 18:35 Bolek a Lolek (43. díl): První den prázdnin [P] 18:45 Putování modrou planetou: Galapágy peklo nebo ráj? 19:30 Hornolidečko – Pozděchov 19:40 Přejeme si... 20:00 Harfa Noemova II. (5. díl) 20:20 Anděl, který padá [P] 21:10 Na koberečku (33. díl) 21:25 Noekreace aneb Vandrování (46. díl) 21:40 Noční univerzita: Přístupové cesty Zlého – P. Vojtěch Kodet, ThD., OCarm [P] 22:55 Cesty za poznáním: Eternal Ice 23:20 Na dědině 0:00 Zelenka – Missa votiva 1:10 Poslech Radia Proglas [L].

Úterý 3. 8. 2010: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] 6:05 Cesty za poznáním: Eze 6:15 Otazníky na téma: Exorcismus 7:50 Noeland (16. díl) 8:15 V posteli chit-chat (13. díl) 9:05 Noekreace aneb Vandrování (46. díl) 9:15 Řezbář z Guinnessovy knihy rekordů 9:45 Po stopách sv. Pavla v Turecku 10:10 Barma – Bezmezná naděje 10:30 Platinové písničky (5. díl): Dechovka 11:00 Hlubinami vesmíru s doc. Josipem Kleczkem: O životě ve vesmíru (1. díl) 11:45 Bolek a Lolek (43. díl): První den prázdnin 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Černá Madona 13:15 Octava dies 13:50 Anděl, který padá 14:40 Noční univerzita: Přístupové cesty Zlého – P. Vojtěch Kodet, ThD., OCarm 16:00 Liparské ostrovy 16:15 Vzdělávání v Nigérii 16:30 Ze života farností: Pravoslavná církev v Brně [P] 16:45 Ja som s vami (8. díl): Jonáš, jeden z nás [P] 17:00 Pro vita mundi (23. díl): František Xaver Thuri 17:40 GOODWILLBOY III. (4. díl): Press 18:15 Na koberečku (33. díl) 18:35 Bolek a Lolek (43. díl): První den prázdnin 18:45 Ve jménu Ježíše (13. díl): Ambrož a císař 19:10 Ekoauto (9. díl) 19:25 Noekreace aneb Vandrování (46. díl) 19:35 Cesty za poznáním: Sagrada la Familia 19:45 Zpravodajské Noeviny [P] 20:00 Jako hořčičné zrnko (5. díl) [P] 20:45 Zpravodajské Noeviny 20:55 Darkovice: křížovou cestou [P] 21:30 Historie válečného letectví (5. díl): Americké letectvo vrací úder, Kurs se obrací [P] 22:05 Čteme z křesťanských periodik 22:10 Omnia vincit amor 22:30 Bez hábitu (17. díl): Augustiniáni 23:30 Děti z rajskeho ostrova 23:40 Sestra Sára: O domácím úkolu od papeže 23:45 Zpravodajské Noeviny 0:00 U NÁS aneb od cimbalu o lidové kultuře (3. díl) 1:00 Poslech Radia Proglas [L].

Středa 4. 8. 2010: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] 6:05 Zpravodajské Noeviny 6:15 Cesty za poznáním: Sagrada la Familia 6:25 Čteme z křesťanských periodik 6:30 Historie válečného letectví (5. díl): Americké letectvo vrací úder, Kurs se obrací 7:00 Přejeme si... 7:15 Vše pro mého krále a královnu 7:45 GOODWILLBOY III. (5. díl): Vox 8:25 Křížovatky – Rut Kolínská (5. díl) [P] 8:50 Putování modrou planetou: Galapágy peklo nebo ráj? 9:35 Cesta k andělům (13. díl): Max Kašparů 10:20 Cesty za poznáním: Sousse 10:30 Generální audience papeže Benedikta XVI. [L] 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Noční univerzita: Bůh nikomu nestraní – P. Petr Karas 13:05 Omnia vincit amor 13:30 Pozděchov 13:40 Mezinárodní folklorní festival Jánošíkove dni v Terchove (4. díl) 14:30 Animovat znamená vdechnout život 14:45 Liparské ostrovy 15:00 Naše zsvěcení 15:25 Atlas Charity: Farní charita Starý Knín 15:45 Zrnko v perle Karibiku 16:00 Zpravodajské Noeviny 16:15 Jako hořčičné zrnko (5. díl) 17:00 V posteli Pod nebesy (1. díl) 17:50 NOEparáda (62. díl): 15. finále 18:10 Noeland (16. díl) 18:35 Bolek a Lolek (44. díl): Poštovní holub [P] 18:45 Cesty za poznáním: Kanada 19:35 Děti z rajskeho ostrova 19:45 Ako sa život točí na dvoch kolesách alebo Zaostrené na život 20:00 Léta letí k andělům (23. díl): Nad'a Urbánková 20:25 Přejeme si... [P] 20:40 Atlas Charity: Hospic Rajhrad 21:00 Loreto 21:20 Cesty za poznáním: Eternal Ice 21:50 Sestra Sára: O domácím úkolu od papeže 21:55 Z hora dané – Ján Jurák 22:20 Noekreace aneb Vandrování (46. díl) 22:30 Generální audience papeže Benedikta XVI. 0:05 Octava dies 0:35 Černá Madona 1:45 Poslech Radia Proglas [L].

litba [L] 12:05 Noční univerzita: Bůh nikomu nestraní – P. Petr Karas 13:05 Omnia vincit amor 13:30 Hornolidečko – Pozděchov 13:40 Mezinárodní folklorní festival Jánošíkove dni v Terchove (4. díl) 14:30 Animovat znamená vdechnout život 14:45 Liparské ostrovy 15:00 Naše zsvěcení 15:25 Atlas Charity: Farní charita Starý Knín 15:45 Zrnko v perle Karibiku 16:00 Zpravodajské Noeviny 16:15 Jako hořčičné zrnko (5. díl) 17:00 V posteli Pod nebesy (1. díl) 17:50 NOEparáda (62. díl): 15. finále 18:10 Noeland (16. díl) 18:35 Bolek a Lolek (44. díl): Poštovní holub [P] 18:45 Cesty za poznáním: Kanada 19:35 Děti z rajskeho ostrova 19:45 Ako sa život točí na dvoch kolesách alebo Zaostrené na život 20:00 Léta letí k andělům (23. díl): Nad'a Urbánková 20:25 Přejeme si... [P] 20:40 Atlas Charity: Hospic Rajhrad 21:00 Loreto 21:20 Cesty za poznáním: Eternal Ice 21:50 Sestra Sára: O domácím úkolu od papeže 21:55 Z hora dané – Ján Jurák 22:20 Noekreace aneb Vandrování (46. díl) 22:30 Generální audience papeže Benedikta XVI. 0:05 Octava dies 0:35 Černá Madona 1:45 Poslech Radia Proglas [L].

Čtvrtek 5. 8. 2010: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] 6:05 Zpravodajské Noeviny 6:15 U NÁS aneb od cimbalu o lidové kultuře (3. díl) 7:15 Noční univerzita: Přístupové cesty Zlého – P. Vojtěch Kodet, ThD., OCarm 8:30 Noeland (15. díl) 8:55 V posteli Pod nebesy (2. díl) 9:45 Ja som s vami (8. díl): Jonáš, jeden z nás 10:05 Noekreace aneb Vandrování (46. díl) 10:15 Pro vita mundi (23. díl): František Xaver Thuri 10:50 Atlas Charity: Hospic Rajhrad 11:10 Vzdělávání v Nigérii 11:25 Harfa Noemova II. (5. díl) 11:45 Bolek a Lolek (44. díl): Poštovní holub 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Cesty za poznáním: Eze 12:15 Platinové písničky (5. díl): Dechovka 12:45 Léta letí k andělům (23. díl): Nad'a Urbánková 13:15 Otazníky na téma: Exorcismus 14:50 Řezbář z Guinnessovy knihy rekordů 15:20 Barma – Bezmezná naděje 15:40 Cesty za poznáním: Barcelona 16:05 Zpravodajské Noeviny 16:20 Octava dies 16:50 Slovenský Orel: Orolské aktivity v kluboch 17:15 Přejeme si... 17:35 Ve jménu Ježíše (13. díl): Ambrož a císař 18:00 Výstava v Senátu 18:10 Ako sa život točí na dvoch kolesách alebo Zaostrené na život 18:20 Noekreace aneb Vandrování (46. díl) 18:35 Bolek a Lolek (44. díl): Poštovní holub 18:45 GOODWILLBOY III. (6. díl): Football 19:25 Ze života farností: Pravoslavná církev v Brně 19:40 Zrnko v perle Karibiku 20:00 Klapka s ... (6. díl) [P] 21:00 Omnia vincit amor 21:20 Pro vita mundi (23. díl): František Xaver Thuri 22:05 Ja som s vami (8. díl): Jonáš, jeden z nás 22:20 Naše zsvěcení 22:45 Čteme z křesťanských periodik 22:50 Anděl, který padá 23:40 Liparské ostrovy 0:00 Cesta k andělům (13. díl): Max Kašparů 0:40 Výstava v Senátu 0:50 Cesty za poznáním: Sousse 1:00 Poslech Radia Proglas [L].

Pátek 6. 8. 2010: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] 6:05 Čteme z křesťanských periodik 6:10 Zelenka – Missa votiva 7:20 Vše pro mého krále a královnu 7:50 Cesty za poznáním: Eternal Ice 8:15 NOEparáda (62. díl): 15. finále 8:35 GOODWILLBOY IV. (1. díl): Photographing 9:15 Atlas Charity: Hospic Rajhrad 9:30 Cesty za poznáním: Sagrada la Familia 9:40 Historie válečného letectví (5. díl): Americké letectvo vrací úder, Kurs se obrací 10:15 Mezinárodní folklorní festival Jánošíkove dni v Terchove (4. díl) 11:05 Ze života farností: Pravoslavná církev v Brně 11:20 Omnia vincit amor 11:45 Bolek a Lolek (44. díl): Poštovní holub 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Rodina dnes 13:45 Cesty za poznáním: Sousse 13:55 Z hora dané – Ján Jurák 14:20 Platinové písničky (5. díl): Dechovka 14:50 Animovat znamená vdechnout život 15:05 Jako hořčičné zrnko (5. díl) 15:50 Cesty za poznáním: Palác Dolmabahce 16:00 Zpravodajské Noeviny 16:15 Klapka s ... (6. díl) 17:15 Putování modrou

planetou: Galapágy peklo nebo ráj? 18:10 Noeland (15. díl) 18:35 Bolek a Lolek (45. díl): Kluzák [P] 18:45 V posteli Pod nebesy (3. díl) 19:35 Přejeme si... 20:00 Noemova pošta 2010: srpen 21:40 Noekreace aneb Vandrování (46. díl) 21:50 Nedělní čtení (38. díl): 19. neděle v mezidobí [P] 22:20 Ako sa život točí na dvoch kolesách alebo Zaostrené na život 22:30 Noční univerzita: Bůh nikomu nestraní – P. Petr Karas 23:30 Křížovatky – Rut Kolínská (5. díl) 0:00 Děti z rajskeho ostrova 0:10 Bez hábitu (17. díl): Augustiniáni 1:10 Poslech Radia Proglas [L].

Sobota 7. 8. 2010: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] 6:05 Zpravodajské Noeviny 6:15 Léta letí k andělům (23. díl): Nad'a Urbánková 6:40 Bez hábitu (17. díl): Augustiniáni 7:40 Platinové písničky (5. díl): Dechovka 8:10 Na dědině 8:45 Noeland (16. díl) 9:10 Ve jménu Ježíše (13. díl): Ambrož a císař 9:35 JuniorTV Kopřivnice (7. díl) 10:00 GOODWILLBOY IV. (1. díl): Photographing 10:40 NOEparáda (62. díl): 15. finále 11:00 Hornolidečko – Pozděchov 11:10 Výstava v Senátu 11:20 Cesty za poznáním: Barcelona 11:45 Bolek a Lolek (45. díl): Kluzák 12:00 Angelus Domini 12:05 Černá Madona 13:15 Semena víry 13:45 Zpravodajské Noeviny: 3. 8. 2010 13:55 Na koberečku (33. díl) 14:10 Přejeme si... 14:25 Liparské ostrovy 14:40 Atlas Charity: Hospic Rajhrad 14:55 Cesty za poznáním: Kanada 15:45 Ja som s vami (8. díl): Jonáš, jeden z nás 16:05 Darkovice: křížovou cestou 16:40 Klapka s ... (6. díl) 17:40 Jako hořčičné zrnko (5. díl) 18:25 Cesty za poznáním: Palác Dolmabahce 18:35 Bolek a Lolek (45. díl): Kluzák 18:45 Anděl, který padá 19:30 Nedělní čtení (38. díl): 19. neděle v mezidobí 20:00 Cesta k andělům (15. díl): P. Miroslav Herold SI 20:50 Noekreace aneb Vandrování (46. díl) 21:00 Hlubinami vesmíru s doc. Josipem Kleczkem: O životě ve vesmíru (2. díl) [P] 21:35 Výstava v Senátu 21:50 Ekologické problémy dneška (1. část) – RNDr. Jiří Nečas 22:30 Cesty za poznáním: Eternal Ice 22:55 Děti z rajskeho ostrova 23:05 Naše zsvěcení 23:30 Nedělní čtení (38. díl): 19. neděle v mezidobí 0:00 Ako sa život točí na dvoch kolesách alebo Zaostrené na život 0:10 Mezinárodní folklorní festival Jánošíkove dni v Terchove (4. díl) 1:00 Poslech Radia Proglas [L].

Neděle 8. 8. 2010: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] 6:05 Cesty za poznáním: Sousse 6:15 Evangelium [P] 6:25 Nedělní čtení (38. díl): 19. neděle v mezidobí 6:50 Klapka s ... (6. díl) 7:50 Jako hořčičné zrnko (5. díl) 8:35 Cesty za poznáním: Eternal Ice 9:00 Atlas Charity: Hospic Rajhrad 9:15 Ze života farností: Pravoslavná církev v Brně 9:30 Čteme z křesťanských periodik [P] 9:35 Výstava v Senátu 9:45 Loreto 10:05 Evangelium 10:15 Kouzlo štipýských varhan [P] 10:30 Mše svatá ze Štípy u Zlína [L] 11:30 Léta letí k andělům (23. díl): Nad'a Urbánková 11:55 Z pokladů duše: Zamyšlení [P] 12:00 Polední modlitba se Sv. otcem Benediktem XVI. [L] 12:20 Zpravodajské Noeviny 12:50 Přejeme si... [P] 12:45 Čteme z křesťanských periodik 12:50 Platinové písničky (6. díl): Dechovka 13:20 Z hora dané – Ján Jurák 13:45 Cesty za poznáním: Sagrada la Familia 14:00 Slovenský Orel: Orolské aktivity v kluboch 14:25 Křížovatky – Rut Kolínská (5. díl) 14:50 Nedělní čtení (38. díl): 19. neděle v mezidobí 15:15 Harfa Noemova II. (5. díl) 15:40 Na koberečku (33. díl) 16:00 V posteli Pod nebesy (3. díl) 16:50 Ve jménu Ježíše (14. díl): Barbaři v Římě [P] 17:15 Noeland (15. díl) 17:45 NOEparáda (62. díl): 15. finále 18:05 Cesty za poznáním: Eze 18:15 Vše pro mého krále a královnu 18:45 Pro vita mundi (23. díl): František Xaver Thuri 19:20 Darkovice: křížovou cestou 19:55 Z pokladů duše: Zamyšlení 20:00 Omnia vincit amor 20:20 Bolivijská barokní hudba 21:20 Noekreace aneb Vandrování (47. díl) [P] 21:30 Přejeme si... 21:45 Výstava v Senátu 22:00 Nedělní čtení (38. díl): 19. neděle v mezidobí 22:25 Vzdělávání v Nigérii 22:40 Liparské ostrovy 22:55 Noční univerzita: Přístupové cesty Zlého – P. Vojtěch Kodet, ThD., OCarm 0:15 Platinové písničky (5. díl): Dechovka 0:45 Barma – Bezmezná naděje 1:05 Poslech Radia Proglas [L].

DENNÍ MODLITBA APOŠTOLÁTU

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svatě neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti v něm nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti.

Duch Svátý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to všechno přináším jako svou nepatrnou oběť zvláště na úmysly Svatého otce a našich biskupů ... Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás! Svatá Terezie od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU NA SRPEN 2010

Všeobecný: Aby ti, kdo jsou bez práce, bez domova nebo v jinak tíživé situaci, nacházeli porozumění, přijetí i konkrétní pomoc v překonávání svých obtíží.

Misijní: Aby církev byla „domovem“ pro všechny lidi a s ochotou otvírala dveře těm, kdo trpí rasovou či náboženskou diskriminací, hladem nebo emigrací v důsledku válečných konfliktů.

Úmysl našich biskupů: Abychom našli odvahu a sílu překonávat zlo dobrem i tam, kde se objevuje v podobě nenávisti, násilí a rasové nesnášenlivosti.

Matice svatokopecká pořádá v sobotu 14. srpna 2010 v době od 12 do 17 hodin prohlídku svatokopecské baziliky (Svatý Kopeček u Olomouce) a přilehlého areálu spojenou s odborným výkladem, který bude v bazilice v každou celou hodinu, v ostatních prostorách průběžně.

X. PEŠÍ POUŤ NA POSVÁTÝ VELEHRAD – změna:

Z Ratiškovice se nebude vycházet v pátek 20. 8., ale již ve čtvrtek 19. 8. večer.

Biskupství královéhradecké – Diecézní centrum pro seniory nabízí: 7.-9. 10. 2010 duchovní obnovu nejen pro seniory s P. Ing. Miloslavem Fialou OPraem. – Marianum, Janské Lázně (ubytování a plná penze) • 4.-7. 10. 2010 duchovní obnovu pro seniory s Mons. ThLic. Bohumilem Kolářem – Marianum, Janské Lázně (ubytování a plná penze) • 18.-21. 10. 2010 duchovní obnovu s P. Janem Rybářem SJ pro seniory a animátory seniorů – Marianum, Janské Lázně (ubytování a plná penze) • 6.-9. 12. 2010 adventní duchovní obnovu s P. Janem Rybářem SJ pro seniory a další zájemce – Marianum, Janské Lázně. **Cena:** 1590 Kč (ubytování a plná penze). **Informace a přihlášky:** Biskupství královéhradecké, Diecézní centrum pro seniory, Velké nám. 35, 500 01 Hradec Králové • tel. 495 063 661, mobil 737 215 328 • e-mail: dcs@diecezhk.cz • web: www.dcskhk.cz.

Duchovní správa poutního místa **Panny Marie Pomocné (Maria Hilf) u Zlatých Hor** srdečně zve na **HLAVNÍ POUŤ K PANNĚ MARIÍ POMOCNÉ, OCHRÁNKYNI ŽIVOTA**. Pouť se koná v sobotu 14. srpna 2010.

Program: 8.45 křížová cesta pro děti i dospělé, trasa vede za Zlatých Hor (od 1. zastavení u Bohemy) • 10.00 informace z oblasti ochrany života, zejména nenarozených dětí • 10.30 společná modlitba růžence • 11.00 mše svatá – slouží biskup Mons. Josef Hrdlička, zpěvem doprovází mužský vokální sbor Campanula Jeseník • 14.00 loretánská litanie a svátostné požehnání.

Z Jeseníku pojedou v tento den na poutní místo zvláštní autobus od kostela v 9.15 hod., který bude zastavovat na všech obvyklých autobusových zastávkách. Další informace na tel. 584 425 916.

Liturgická čtení

Neděle 1. 8. – 18. neděle v mezidobí

1. čt.: Kaz 1,2; 2,21-23
Ž 90(89),3-4,5-6.12-13
Odp.: 1 (Pane, tys nám býval útočištěm od pokolení do pokolení!)

2. čt.: Kol 3,1-5,9-11
Ev.: Lk 12,13-21
Slovo na den: *Chraňte se před každou chamtivostí.*

Pondělí 2. 8. – nez. pam. sv. Eusebia z Vercelli nebo sv. Petra Juliána Eymarda

1. čt.: Jer 28,1-17
Ž 119(118),29.43.79.80.95.102
Odp.: 68b (Nauč mě, Hospodine, svým příkazům.)
Ev.: Mt 14,13-21
Slovo na den: *Vzhlédl k nebi.*

Úterý 3. 8. – ferie

1. čt.: Jer 30,1-2.12-15.18-22
Ž 102(101),16-18.19-21.29+22-23
Odp.: 17 (Hospodin znovu zbuduje Sión a objeví se ve své slávě.)
Ev.: Mt 14,22-36
Slovo na den: *Malověrný, proč jsi pochyboval?*

Středa 4. 8. – památka sv. Jana Marie Vianneye

1. čt.: Jer 31,1-7
Jer 31,10.11-12ab.13
Odp.: srov. 10d (Hospodin bude nad námi bdít jako pastýř nad svým stádem.)
Ev.: Mt 15,21-28
Slovo na den: *Ať se ti stane, jak si přeješ.*

Čtvrtek 5. 8. – nez. pam. Posvěcení římské baziliky Panny Marie

1. čt.: Jer 31,31-34
Ž 51(50),12-13.14-15.18-19
Odp.: 12a (Stvoř mi čisté srdce, Bože!)
Ev.: Mt 16,13-23
Slovo na den: *Nemáš na mysli věci božské, ale lidské.*

Pátek 6. 8. – svátek Proměnění Páně

1. čt.: Dan 7,9-10.13-14
nebo 2 Petr 1,16-19
Ž 97(96),1-2.5-6.9
Odp.: 1a.9a (Hospodin kraluje, je povznesen nad celou zemí.)
Ev.: Lk 9,28b-36
Slovo na den: *Mluví o jeho smrti.*

Sobota 7. 8. – nez. pam. sv. Sixta II. nebo sv. Kajetána nebo sob. pam. Panny Marie

1. čt.: Hab 1,12-2,4
Ž 9(9A),8-9.10-11.12-13
Odp.: 11b (Neopouštíš, Hospodine, ty, kteří tě hledají.)
Ev.: Mt 17,14-20
Slovo na den: *Proč jsme ho nemohli vyhnat my?*

BREVIÁŘ PRO LAIKY

31. ČERVENCE – 7. SRPNA 2010

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 1. 8.		PO 2. 8.		ÚT 3. 8.		ST 4. 8.		ČT 5. 8.		PÁ 6. 8.		SO 7. 8.			
Antifona	919	1029	934	1045	949	1061	1722	1941	980	1096	1452	1634	1666	1883		
Žalm	784	883	783	881	783	881	783	881	784	883	786	884	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	920	1029	935	1045	949	1062	1723	1941	981	1096	1452	1635	1666	1883		
Antifony	920	1030	935	1046	950	1062	965	1079	981	1097	1453	1636	1014	1132		
Žalmy	921	1030	936	1046	950	1063	965	1079	981	1097	813	914	1014	1132		
Krátké čtení a zpěv	923	1033	938	1049	953	1066	1724	1942	985	1101	1454	1636	1668	1885		
Antifona k Zach. kantiku	708	799	939	1050	953	1066	1724	1943	1448	1630	1454	1636	1669	1886		
Prosby	924	1034	939	1050	953	1066	1724	1943	985	1101	1454	1636	1655	1886		
Závěrečná modlitba	708	799	1447	1628	954	1067	1448	1629	1448	1630	1455	1637	1656	1888		
Modlitba během dne:																
Hymnus	925	1035	940	1051	954	1067	970	1085	986	1103	1455	1638	1018	1137		
Antifony	925	1036	940	1051	955	1068	971	1085	987	1103	1456	1638	1019	1138		
Žalmy	926	1036	940	1052	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138		
Krátké čtení	927	1038	943	1054	957	1070	973	1088	989	1106	1456	1638	1021	1141		
Závěrečná modlitba	708	799	943	1054	957	1071	973	1088	990	1106	1455	1637	1022	1141		
Nešpory:																
	SO 31. 7.															
Hymnus	915	1024	929	1039	944	1056	959	1072	1727	1946	991	1108	1457	1639	1024	1143
Antifony	916	1025	929	1040	945	1057	960	1073	976	1091	992	1109	1457	1640	1025	1144
Žalmy	916	1025	930	1040	945	1057	960	1073	976	1091	992	1109	1457	1640	1025	1144
Kr. čtení a zpěv	918	1027	933	1043	947	1060	962	1076	1730	1949	995	1112	1459	1642	1027	1146
Ant. ke kant. P. M.	708	799	709	799	948	1060	962	1076	1731	1950	1448	1630	1459	1642	709	800
Prosby	918	1028	933	1044	948	1060	963	1076	1731	1950	995	1112	1459	1642	1028	1147
Záv. modlitba	708	799	708	799	1447	1628	963	1077	1448	1629	1448	1630	1455	1637	709	800
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

TYKADLEM VÍRY

Marie Svatošová

V osmdesáti intimních dialozích s Bohem autorka názorně ukazuje způsob, jak lze při čtení Bible a modlitbě inspirované biblickými texty krok za krokem lépe poznávat Boha i sebe sama. Snaží se čtenáře svou otevřeností a nadšením vyprovokovat, aby ve vlastním zájmu vytáhli Bibli z knihovny a začali s ní pracovat.

Karmelitánské nakladatelství • Brož., 114x165 mm, 88 stran, 95 Kč

NEVINNOST OTCE BROWNA

Gilbert Keith Chesterton • Z angličtiny přeložila Zora Freiová

Hlavní hrdina Chestertonových detektivek, otec Brown, je velkým specialistou na duši zločince, zná její vášně, slabosti i triky. Logika vraždy je pro něho především tragickou logikou motivace. Ví, že zvláště v bohaté společnosti se daří neřesti, neboť tato „třída neuznává žádnou vládu, ani vládu zákona“. Dokonalý zločin neexistuje, v obrazu vždy chybí klíčový detail. Přetvářka a lež mají svá omezení, jenom se umět dívat. Chesterton považoval detektivku za jeden z nejvyšších uměleckých žánrů, protože v srdci zločinu se skrývá existenciální otázka po smyslu života. Snad proto jsou příběhy otce Browna tak fascinující.

Karmelitánské nakladatelství • Váz., A5, 192 stran, 239 Kč

SLUŽBA UZDRAVOVÁNÍ

Francis MacNutt • Z angličtiny přeložila Monika Kršková

Francis MacNutt rozlišuje čtyři oblasti uzdravení Boží mocí – odpuštění hříchů, vnitřní uzdravení (uzdravení emocí), fyzické uzdravení a osvobození od zlého, přičemž vidí tyto oblasti v souvislostech. Cenné je i katolické zasazení charismatu do kontextu božských ctností (víry, naděje a lásky) a svátostí, čímž se liší od pojetí hnutí víry a jiných nestandardních směrů. Za jeho vyučováním stojí zkušenost mnoha desetiletí této služby na mezinárodní úrovni i konzultace s dalšími lidmi, kteří slouží modlitbou za uzdravení. Nevyhýbá se ani úskalím této služby a běžným předsudkům vůči ní, ale pro povzbuzení přináší i řadu svědectví o působení Boží moci skrze modlitbu obyčejných lidí v dnešní době.

Karmelitánské nakladatelství • Brož., 137x194 mm, 332 stran, 279 Kč

JAK OČISTIT SVÉ SRDCE?

Tomáš Špidlík • Z italského přeložil Josef Koláček SJ

V tomto svazku nás autor učí živě nahlížet do vlastního srdce, abychom uměli rozlišovat kořeny dobra a zla. Jako zkušený duchovní otec nám předává moudrost střežení srdce pomocí vnitřní modlitby.

Refugium Velehrad-Roma s.r.o.

Dotisk prvního vydání

Váz., přebal, 115x186 mm, 94 stran, 98 Kč

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

771 11 Olomouc 1
147/2002
P. P.

D + 1

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1